

KRÓLOWA POKOJU

2015 □ nr 7 (178)

<http://www.krolowapokoju.archidiecezja.wroc.pl>

ISSN 1427-7751
Wrocław–Popowice

Św. Eugeniusz – człowiek Adwentu

3 grudnia br. minęło 20 lat od kanonizacji św. Eugeniusza de Mazenoda, który założył Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. W homilii wygłoszonej podczas Mszy św. kanonizacyjnej papież Jan Paweł II nazwał świętego człowiekiem Adwentu (Red.).

Błogosławiony Eugeniusz de Mazenod, którego w dniu dzisiejszym Kościół ogłasza swoim świętym, był człowiekiem Adwentu, człowiekiem przyjscia. Nie tylko patrzył w kierunku tego przyjscia, ale całe życie jako biskup i założyciel Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej poświęcił przygotowaniu do niego. Jego oczekiwanie miało charakter heroiczny. Było nacechowane heroicznym stopniem wiary, nadziei i miłości apostoła. Eugeniusz de Mazenod był jednym z tych apostołów, którzy przygotowali nasze czasy, czasy nowożytnie.

Dekret *Ad gentes* Soboru Watykańskiego II odnosi się również do tej działalności, jaką było wypełnione życie i powołanie biskupie założyciela oblatów. Jako biskup Marsylii był posłany do tego miasta i do tego Kościoła na południowych wybrzeżach Francji. Równocześnie jednak miał świadomość, że posłannictwo każdego biskupa, w łączności ze Sto-

licą św. Piotra, ma charakter uniwersalny. Przekonanie, że biskup jest posłany na cały świat, jak apostołowie, ma oparcie w słowach Chrystusa: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!” (Mk 16, 15). De Mazenod miał świadomość, że posłannictwo każdego biskupa i każdego Kościoła lokalnego jest misyjne, i dlatego zabiegał o to, aby prastary Kościół w Marsylii, którego początki łączą się z okresem poapostolskim, pod przewodnictwem swojego Pasterza w przykładowy sposób wypełnił swe misyjne posłannictwo.

Na tym polegało zaangażowanie św. Eugeniusza w drugie przyjscie Chrystusa, na które wszyscy w nadziei czekamy. Można powiedzieć, że jego kanonizacja w I niedzielę Adwentu pomaga nam lepiej zrozumieć znaczenie całego tego okresu roku kościelnego, który dzisiaj się rozpoczyna.

[...] W taką właśnie wizję, jaką roztacza liturgia I Niedzieli Adwentu, wpisuje się kanonizacja założyciela Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej. Eugeniusz de Mazenod bardzo głęboko odczuwał bowiem uniwersalność misji Kościoła. Wiedział, że Chrystus pragnie zjednoczyć z sobą cały rodzaj ludzki. Dlatego przez całe życie poświęcał szczególnie wiele uwagi ewangelizacji ubogich, gdziekolwiek się znajdowali.

Zgromadzenie powstało w Prowansji, w rodzinnej ziemi świętego, ale rychło zaczęło się rozprzestrzeniać „aż po krańce ziemi” (Dz 1, 8). Poprzez kaznodziejstwo oparte na rozważaniu słowa Bożego wprowadzało w życie zalecenia św. Pawła: „Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli uwierzyć, gdy im nikt nie głosił?” (Rz 10, 14). Dla Eugeniusza de Mazenoda głosić Chrystusa znaczyło

Święty Eugeniusz de Mazenod założył Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów w Aix en Provence 25 stycznia 1816 r. W przyszłym roku ojcowie oblaci będą obchodzili 200 lat swego istnienia.

Oficjalne uroczystości zaplanowane są na 17 lutego 2016 r., w rocznicę zatwierdzenia Reguły przez papieża Leona XII.

stawać się w pełni człowiekiem apostołów, jakiego potrzebuje każda epoka: okazywał w tym duchowy zapał i misyjną gorliwość, które stopniowo upodabniały go do Chrystusa zmartwychwstałego.

Dzięki cierpliwej pracy nad sobą, nauczył się hamować swój trudny charakter i rządził diecezją ze światłą mądrością i niezmienną dobrocią. Biskup de Mazenod prowadził swoich wiernych do coraz dojrzałej wiary w Chrystusa, aby mogli w pełni realizować swoje powołanie dzieci Bożych. W całej swojej działalności kierował się przekonaniem, które wyraził w słowach: „Kochać Kościół to kochać Jezusa Chrystusa i odwrotnie”.

Bracia i siostry, Eugeniusz de Mazenod wzywa nas, byśmy go naśladowali i dzięki temu mogli wszyscy razem stanąć przed obliczem Zbawiciela, który przychodzi, Dziecięcia w Betlejem, Syna Bożego, który stał się człowiekiem. [...]

W dniu dzisiejszym Kościół dziękuje za św. Eugeniusza de Mazenoda, apostoła swojego czasu, który przyoblekłszy się w Pana Jezusa Chrystusa, spełnił swoje życie, służąc Bożej Ewangeli. Dziękujemy Bogu za dzieło tej wielkiej przemiany, jakie dokonało się przez posługę tego biskupa. Jego wpływ zaznaczył się nie tylko w jego epoce, ale oddziałuje także na nasze czasy. Dobro bowiem, dokonane w mocy Ducha Świętego, nie ginie, ale trwa w jakimkolwiek historycznym „teraz”. Składajmy za to dziękczynienie Bogu!

JAN PAWEŁ II

FOT. ARCHIWUM

Kościół w programie duszpasterskim przez ostatnie dwa lata zachęcał do rozważania tematyki chrzcielnej, aby przygotować się do 1050. rocznicy Chrztu Polski. Wspominając początek wiary na polskiej ziemi, chcemy dziękować Bogu za łaskę chrztu św.

Natomiast decyzją papieża Franciszka nowy rok duszpasterski będzie również czasem Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia. Pierwszym doświadczeniem miłosierdzia był dla każdego z nas chrzest św. Niech przeżywanie tego Roku Świętego zaowocuje w nas odnową duchową łaski chrztu św., jak pisze papież w bulli ogłaszającej Jubileusz Miłosierdzia, i świadectwem, że żyjemy miłością Boga i o niej świadczymy codziennym życiem.

Okres Adwentu i Bożego Narodzenia jest bardzo dobrą okazją do świadectwa o miłosierdziu przez konkretne wydarzenia i zadania w Kościele, parafii i własnym domu. Zachęcam do włączenia się w szereg inicjatyw podejmowa-

nych przez naszą parafię, jak np. akcja zbierania żywności dla ubogich parafian do specjalnego kosza, który wystawiony jest pod ołtarzem; zbiórka pieniędzy dla Kościoła na Wschodzie i od wielu lat cieszące się w Polsce wyjątkowym zainteresowaniem Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom.

Jednak często najtrudniejszym zadaniem jest budowanie ewangelicznych relacji we własnym domu, szczególnie wtedy, kiedy brakuje tam miłości i wzajemnego zrozumienia. W tym adwentowo-bożonarodzeniowym czasie Bóg daje nam doskonałą okazję do przeproszenia, pojednania, przebaczenia, podziękowania, wyrażenia naszej życzliwości i miłości swoim bliskim. Pamiętajmy też, aby podczas wieczery wigilijnej nie zabrakło wspólnej modlitwy i odczytania fragmentu Ewangelii o narodzeniu Pańskim.

Mam nadzieję, że atmosfera świątecznej radości, życzliwości i miłości będzie towarzyszyła naszemu spotkaniu

FOT. PIOTR JANICKI

podczas wizyty duszpasterskiej, czyli tzw. kolędy.

Na nadchodzące święta Bożego Narodzenia życzę pokoju serca, pogody ducha, prawdziwej radości na każdy dzień i przede wszystkim Bożego błogosławieństwa.

O. JERZY DITRICH OMI

Rekolekcje adwentowe dla małżeństw i rodzin

O. prof. Kazimierz Lubowicki OMI

zaprasza małżeństwa i rodziny na rekolekcje adwentowe w dużym kościele.

Druga niedziela Adwentu – 6 grudnia
– nauka rekolekcyjna na każdej Mszy św.

Poniedziałek – 7 grudnia – godz. 18.00
– Msza św. roratnia z nauką rekolekcyjną

Wtorek – 8 grudnia – godz. 18.00
– Msza św. roratnia z nauką rekolekcyjną

Środa – 9 grudnia – godz. 18.00
– Msza św. roratnia z nauką rekolekcyjną;
w czasie tej Mszy św. odbędzie się odnowienie przysiężeń małżeńskich.

FOT. PIOTR JANICKI

DRODZY, CZCIGODNI OJCOWIE OBLACI,

życzymy Wam z całego serca
radosnych świąt Bożego Narodzenia.
Niech Bóg wynagradza Wam Waszą dobroć,
darzy zdrowiem i radością.
A gdy już gwiazdka zgaśnie i święta przeminą,
niech Wam błogosławi Panienska z Dzieciną,
dziś, jutro, w Nowym Roku 2016
i po wszystkie lata!

APOSTOLAT MARGARETKA

List pasterski biskupów polskich

Drodzy Siostry i Bracia! Chrystus – jako Początek i Koniec całych ludzkich dziejów – sprawił, że 1050 lat temu na polskiej ziemi został postawiony krzyż, przejmujący znak jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią. W 966 roku Mieszko I przyjął chrzest jako człowiek wolny. Chociaż został on udzielony pojedynczej osobie, to przecież dał początek wspólnocie z innymi osobami ochrzczoneymi.

Myśląc o konsekwencjach chrztu Mieszka, możemy mówić o „narodzie ochrzczoneych”, o „chrzcie narodu”, a więc również o Chrzcie Polski (por. Prymas Stefan Wyszyński, *Na Wielkanoc Roku Tysiąclecia Chrztu Polski*, Gniezno 1966).

Księżę Mieszko tym samym wprowadził swoich pobratymców w świat kultury łacińskiej i uczynił ich obywatelami wspólnoty ludów chrześcijańskich. Jego chrzcielnica stała się kolebką rodzącego się narodu, pozostając znakiem budującym jego tożsamość. Chrzest wprowadził nasz naród w nowy świat, który wyraża się przez nową kulturę, nowe instytucje, struktury i zapisy prawne. Doświadczenie wiary przełożyło się z mocą na postawy moralne, widoczne także w życiu gospodarczym, politycznym i kulturalnym. Społeczne konsekwencje Chrztu Polski

pojawily się później, poczynając od rodzi-ny po naród, a nawet po wspólnotę naro-dów, jaką dzisiaj stanowi dla nas Europa.

Jubileusz 1050–lecia Chrztu Polski

W Wigilię Paschalną 966 roku, kiedy władca Polan stanął przed chrzcielnicą, zaśpiewano ten wyjątkowy, starożytny hymn: „Weselcie się już, zastępy aniołów w niebie, weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem [...], poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa!” (*Exultet*).

I odtąd – każdego roku w Wigilię Paschalną – Kościół w Polsce śpiewa ten hymn tuż przed odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych; przepiękny hymn,

przepełniony radością z dzieła zbawienia, skupiony na Chrystusie, który wyzwala nas ku miłości do Boga i ludzi.

W chwili chrztu świętego każdej i każdego z nas to zbawcze wydarzenie staje się przełomowym momentem naszej osobistej duchowej biografii. Chrzest święty jest fundamentem całego życia chrześcijańskiego i bramą do życia w Trójcy Świętej. Jest to nie tylko zanurzenie w poświęconej wodzie, ale prawdziwe zanurzenie w śmierci i zmartwychwstaniu Pana, w Jego zwycięstwie nad złem. To prawdziwe źródło życia wiecznego dla nas.

Pełne wiary spojrzenie na to przełomowe w dziejach naszego narodu wydarzenie sprawia, że przeżycie Jubileuszu 1050–lecia Chrztu Polski nie ogranicza się do rozważania zagadnień o charakterze społecznym, kulturowym czy narodowym. Są to z pewnością kwestie ważne, ale to przecież nie te pytania usłyszał Mieszko I, gdy stanął przy chrzcielnicy. Najpierw zapytano go o to, czy wyrzeka się szatana i jego próżnej chwały. Następnie, czy wierzy w Boga Ojca Wszechmogącego, w Jego Jedyne-go Syna – Jezusa Chrystusa, wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, w Ducha Świętego, w święty, katolicki i apostolski Kościół, w społeczność świętych i w zmartwychwstanie ciała. Na wszystkie te pytania Mieszko odpowiedział: „Wierzę!”. To samo wyznanie wiary powtarzamy i my 1050 lat później.

Millennium Chrztu Polski

Obchodzić Jubileusz Chrztu Polski to świadczyć własnym życiem o Chrystusie. Takie odważne świadectwo w niełatwych czasach PRL-u złożyli katolicy w 1966 roku, w czasie obchodów milenijnych. Pomogła w tym dziewięcioletnia Wielka Nowenna, czyli program

duszpasterski opracowany przez Sługę Bożego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Jej główne hasło rozbrzmiewa po dziś dzień w naszych uszach: „Wierność Bogu, Krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi i jego Pasterzom”.

Ogromna praca duchowa, towarzysząca Millennium Chrztu, zakończyła się uroczystościami na Jasnej Górze 3 maja 1966 roku. W tym dniu zawierzo Matce Bożej nasz naród na kolejne 1000 lat. Bez tamtego Millennium trudno sobie wyobrazić następne ćwierć wieku polskiej historii: pontyfikat św. Jana Pawła II, wielki ruch „Solidarność” oraz odzyskaną w 1989 roku wolność.

Po 50 latach pasterze Kościoła wraz ze zgromadzonymi wiernymi ponowią ten akt na Jasnej Górze 3 maja 2016 roku, zawierając Polaków w Ojczyźnie i poza jej granicami naszej duchowej Matce i Królowej. [...]

Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia

Przeżywane przez nas uroczystości 1050. rocznicy Chrztu Polski łączą się w tym roku liturgicznym z jeszcze jedną okolicznością. Jest nią Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia rozumiany jako objawienie się czynnej wiary, potwierdzonej na chrzcie świętym. „W tym Roku Świętym – pisze papież Franciszek – będziemy mogli doświadczyć otwarcia serc na tych wszystkich, którzy żyją na najbardziej beznadziejnych peryferiach egzystencjalnych, które tak często świat stwarza w sposób dramatyczny. [...] Otwórzmy nasze oczy, aby dostrzec biedę świata, rany tak wielu braci i siostr pozbawionych godności. Poczujemy się sprowokowani, słysząc ich wołanie o pomoc. Niech nasze ręce ścisną ich ręce, przygarnijmy ich do siebie, aby poczuł ciepło naszej obecności, przyjaźni i braterstwa. Niech ich krzyk stanie się naszym, tak byśmy razem złamali barierę obojętności, która często króluje w sposób władczy, aby ukryć hipokryzję i egoizm” (Bulla „Misericordiae vultus”).

Ojciec Święty polecił, by Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia rozpoczął się 8 grudnia br., w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Pan-

ny, a zakończył 20 listopada 2016 roku w uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata.

W tym czasie połączymy intencje Ojca Świętego z ogólnopolskim aktem przyjęcia królowania Chrystusa i poddania się pod Jego Boską władzę. Uczynimy to w podkrakowskich Łagiewnikach 19 listopada 2016 roku, w przeddzień uroczystości Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata.

Zakończenie

Czeka nas zatem rok liturgiczny pełen duchowych wyzwania. Niech będzie on dla każdej i każdego z nas rokiem prawdziwie błogosławionym. Niech będzie czasem wdzięczności wobec Boga za wspaniałą, ponad tysiącletnią tradycję chrześcijańską naszego narodu; czasem odnowienia przymierza z miłosiernym Bogiem i poddania się powszechnemu panowaniu Chrystusa Króla Wszechświata. Niech stanie się okazją do pogłębienia synowskich więzi z Bogarodzicą, Matką Kościoła i naszą Matką. Niech będzie czasem radosnej nadziei dla młodych, którzy podczas Światowych Dni Młodzieży w Krakowie spotkają się z Ojcem Świętym Franciszkiem.

Na błogosławiony czas odnowy naszej tożsamości chrzcielnej w Roku Jubileuszowym wszystkim ochrzczonym i przygotowującym się do chrztu z serca błogosławimy.

PASTERZE KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE

OCHRZCZENI:

Maksym Suchocki
Konrad Złomek
Amelia Majeranek
Lena Majka
Bartosz Szymon Golonka
Lidia Raczkowska
Magdalena Emilia Czuba
Jan Wojciech Kapałczyński

ZMARLI:

Barbara Tuszyńska I. 77
Lech Urbaniak I. 93
Władysława Stachowicz I. 90
Włodzimierz Buchman I. 79
Adam Skowron I. 69
Mieczysław Greniuk I. 72
Teresa Kunysz I. 68
Alicja Kochanec I. 70
Maria Polak I. 94
Paweł Toporski I. 70
Władysława Chrzan I. 93
Waldemar Kuzynowski I. 59
Jan Janczak I. 76
Janusz Perski I. 77
Stanisław Zimniak I. 75
Kazimierz Kuchnicki I. 73

INTENCJE

GRUDZIEŃ 2015

INTENCJA OGÓLNA

Abyśmy wszyscy mogli doświadczać miłosierdzia Boga, który wciąż nie-strudzenie nam przebacza.

INTENCJA MISYJNA

Aby rodziny, w szczególny sposób te, które cierpią, znajdowały w rodzinach Jezusa znak niezawodnej nadziei.

INTENCJA PARAFIALNA

Aby miłosierny Bóg ożywiał czas Adwentu swoją łaską i otworzył nasze serca na Jego przyjście.

STYCZEŃ 2016

INTENCJA OGÓLNA

Aby szczerzy dialog między ludźmi wyznającymi różne religie przyniósł owoce pokoju i sprawiedliwości.

INTENCJA MISYJNA

Aby poprzez dialog i miłość braterską, dzięki łasce Ducha Świętego, zostały przezwyciężone podziały wśród chrześcijan.

INTENCJA PARAFIALNA

Niech Maryja, Matka Miłosierdzia wyprasza w Nowym Roku u swego Syna dar pokoju i łaskę przebaczenia.

Komunikat Ojców Synodalnych z Polski

Na zakończenie synodu biskupów o małżeństwie i rodzinie polscy Ojcowie Synodálni ogłosili w Rzymie, 25 października br., komunikat, w którym czytamy:

Kończący się dzisiaj synod biskupów na temat małżeństwa i rodziny był doświadczeniem jedności Kościoła i ubogacaniem się Jego różnorodnością. Kościół szczerze zatroskany o rodzinę przypomniał światu jej niezastąpioną wartość. Zastanawiał się, w jaki sposób skutecznie chronić jej prawa w życiu społecznym, gospodarczym, politycznym i kulturalnym.

Jesteśmy wdzięczni papieżowi Franciszkowi za jego troskę o to, by Ewangelia Miłosierdzia Bożego dotarła do każdej rodziny. Dziękujemy, że przypomina nam, iż wciąż aktualne jest nauczanie św. Jana Pawła II, którego sam nazwał „Papieżem rodziny”.

Wyrażamy naszą wdzięczność całej Konferencji Episkopatu Polski, która

nas upoważniła do reprezentowania Jej stanowiska. Dziękujemy wszystkim Polakom w Ojczyźnie i poza jej granicami za modlitwę i okazywane nam wyrazy wsparcia.

Umocnieniem podczas synodalnej dyskusji była dla nas świadomość, że w Polsce jest wiele rodzin, które z Bożą pomocą, w dobrej i złej doli, każdego dnia troszczą się o wierność swojemu powołaniu. Teraz zaś zastanawiamy się nad tym, w jaki sposób przesłanie tego synodu wprowadzić w życie.

Idąc za św. Janem Pawłem II, synod ten przypomniał – dostępne wszystkim wierzącym – sposoby aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła. Dlatego też zapraszamy wszystkich do regularnego uczestnictwa we Mszy Świętej, do

zgłębiania Słowa Bożego. Zachęcamy rodziny do wspólnej modlitwy i wychowania dzieci w wierze oraz zaangażowania w życie parafii i wspierania dzieł miłosierdzia. To zaproszenie kierujemy także do osób rozwiedzionych, żyjących w ponownych związkach cywilnych, które – choć nie przystępują do Komunii Świętej – nie są wykluczone z Kościoła. Warto, aby szczerze rozmawiały one z kapłanem, który pomoże im spojrzeć na ich sytuację oczyma Chrystusa Pana, w świetle niezmiennej nauki Kościoła katolickiego.

Podczas tego synodu papież Franciszek ogłosił świętymi Zelię i Ludwika Martin, rodziców św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Niech miłość małżeńska i rodzicielska nowych Świętych stanie się wzorem i natchnieniem dla małżeństw i rodzin.

**ABP STANISŁAW GĄDECKI,
ABP HENRYK HOSER, BP JAN WĄTROBA**

CARITAS

ŻYCZENIA

W ciemności nocy pojawia się światło
– gwiazda wskazująca narodzone Dzieciątko.

Wszyscy widzą światło gwiazdy,
ale prawdziwym światłem jest Dzieciątko.

Życzmy, byśmy wszyscy dostrzegli Jezusa – to światło,
które pozwala pokonać każdy mrok,
i zawsze wybierali drogę do Niego.

A ona doprowadzi nas do przyjęcia darów hojnego Boga.

On je przygotował i czeka, aż je przyjmiemy.

Życzmy tego szczęścia,
które daje nam Bóg
bogaty w miłosierdzie.

CARITAS

PODZIĘKOWANIE

Mija kolejny rok współpracy z naszymi darczyńcami. I tym razem też mogliśmy oprzeć nasze działanie na Waszej szczodrości. Parafialny Zespół Caritas dziękuje wszystkim darczyńcom za 1% podatku, dary pierwszopiątkowe, datki przy zakupie świec przed Bożym Narodzeniem i Wielkanocą, za zakup wieńców adwentowych i za wszystkie inne dary wspierające naszą działalność, czyli za każdy odruch serca dla ubogich potrzebujących. Prosimy przede wszystkim o wsparcie nas modlitwą.

Szczególnie cenne dla nas są dary „ubogich wdów”, bo dzięki nim w dużej mierze możemy nieść naszą pomoc. Dziękujemy, bo wiemy, że nie dajecie z tego, co Wam zbywa.

Jezus widzi każdy gest uczyniony dla potrzebujących, a On jest hojnym Dawcą, więc oprócz naszej – członków Caritasu – wdzięczności, On odda Wam wielokrotnie. My ze swej strony zapewniamy, że dbamy o dobre dysponowanie zebranymi funduszami.

Jeszcze raz serdecznie dziękujemy.

CARITAS

Czy znasz datę swojego chrztu?

Nowy rok duszpasterski „Nowe życie w Chrystusie” jest poświęcony sakramentowi chrztu. Rozpocznijmy go przypomnieniem katechezy o chrzcie ogłoszonej 8 stycznia 2014 roku przez Ojca Świętego Franciszka (Red.).

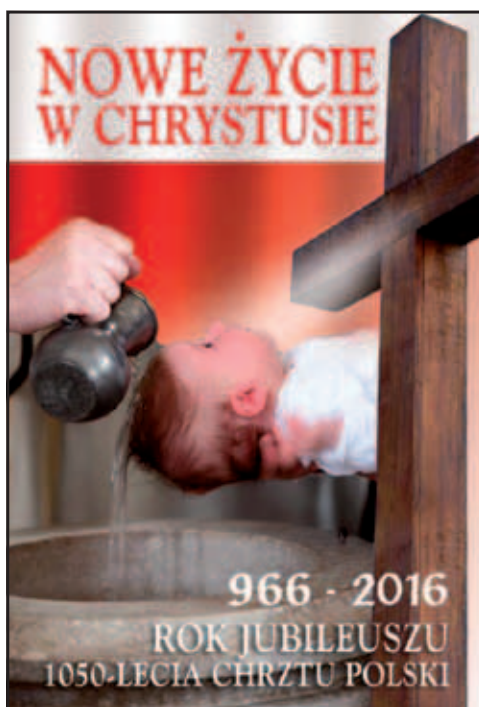
Chrzest jest sakramentem, na którym budowana jest nasza wiara i który wszczepia nas jako żywe członki w Chrystusa i Jego Kościół. Wraz z Eucharystią i bierzmowaniem tworzy tak zwane „wta- jemniczenie chrześcijańskie”, stanowiące jak gdyby jedno wielkie wydarzenie sakramentalne upodabniające nas do Pana i czyni nas żywym znakiem Jego obecności i Jego miłości.

Ale może zrodzić się w nas pytanie: czy chrzest jest naprawdę konieczny, by żyć jako chrześcijanie, by iść za Jezusem? Czy nie jest w istocie zwykłym obrzędem, formalnym aktem Kościoła, by nadać imię dziecku? Takie pytanie może się pojawić. Pouczające jest to, co w związku z tym pisze Apostoł Paweł: „Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca” (Rz 6, 3–4). Nie jest to więc formalność! Jest to akt, który dogłębnie dotyka naszego istnienia. Nie jest tym samym dziecko ochrzczone i nie ochrzczone, osoba ochrzczone i nie ochrzczone. Po- przez chrzest jesteśmy zanurzeni w tym niewyczerpanym źródle życia, jakim jest śmierć Jezusa, będąca największym aktem miłości w całej historii. Dzięki tej miłości możemy żyć nowym życiem, nie we władzy zła, grzechu i śmierci, ale w komunii z Bogiem i z braćmi!

Wielu z nas wcale nie pamięta celebra- cji tego sakramentu, a jest to oczywiście, jeśli zostaliśmy ochrzczeni wkrótce po urodzeniu. Dwa lub trzy razy postawiłem tu, na placu, pytanie: kto z was zna datę swego chrztu? Podnieście rękę! Niewielu!

Ważna jest jednak znajomość dnia, kiedy zostałem zanurzony w tym Jezusowym nurcie zbawienia.

Pozwalam sobie dać wam zadanie na dziś: po powrocie do domu poszukajcie daty waszego chrztu. Czy to zrobicie? – Tak! Bo chodzi o poznanie szczęśliwej daty naszego chrztu! Jeśli nie będziemy jej znali, grozi nam zatracenie pamięci

tę, co Pan w nas uczynił, pamięci o otrzymanym przez nas darze. Wtedy ostatecznie uważamy go jedynie za wydarzenie, które miało miejsce w przeszłości – i nie z naszej woli, ale z woli naszych rodziców. Dlatego też nie ma on żadnego wpływu na teraźniejszość.

Musimy rozbudzić pamięć naszego chrztu. Jesteśmy wezwani, by żyć naszym chrztem każdego dnia, jako rzeczywistością aktualną w naszym życiu. Jeśli udaje się nam iść za Jezusem i trwać w Kościele, pomimo naszych ograniczeń, słabości i grzechów, to dzieje się to je-

dynie ze względu na sakrament, w którym staliśmy się nowymi stworzeniami i zostaliśmy przyobleczeni w Chrystusa. To właśnie na mocy chrztu uwolnieni od grzechu pierwotnego zostaliśmy wszczępieni w relację Jezusa z Bogiem Ojcem; niesiemy nową nadzieję, bo chrzest daje nam ową nową nadzieję, nadzieję podążania drogą zbawienia przez całe życie, a tej nadziei nic i nikt nie może zgasić, bo nadzieja nie zawodzi. Zapamiętajcie to dobrze: nadzieja w Panu nigdy nie zawodzi! Dzięki sakramentowi chrztu jesteśmy w stanie przebaczać i kochać nawet tych, którzy nas obrażają i czynią nam zło, udaje się nam rozpoznać w opuszczonych i ubogich oblicze Pana, który nas nawiedza i staje się bliskim. Chrzest pomaga nam rozpoznać oblicze Jezusa w obliczu osób potrzebujących, cierpiących – naszych bliźnich.

Jeszcze jeden bardzo ważny element – czy ktoś może ochrzcić się sam? Nie! Możemy o to poprosić, pragnąc, ale zawsze potrzebujemy kogoś, kto nam udzieli tego sakramentu w imię Jezusa, ponieważ chrzest jest sakramentem, który jest udzielany w kontekście troski i braterskiego dzielenia się. Zawsze jeden chrzci drugiego, powstaje łańcuch łaski. Ale ja sam nie mogę się ochrzcić. Muszę poprosić drugą osobę, by udzieliła mi chrztu. Jest to akt braterstwa, akt usynowienia w Kościele. W celebracji sakramentu chrztu św. możemy rozpoznać najbardziej autentyczne rysy Kościoła, który jako Matka nieustannie rodzi nowe dzieci w Chrystusie, w owocności Ducha Świętego.

Prośmy więc z całego serca Pana, abyśmy mogli coraz bardziej doświadczać w życiu codziennym łaski, jaką otrzymaliśmy wraz ze chrztem św. Niech nasi bracia, spotykając nas, napotkają prawdziwe dzieci Boże, prawdziwych braci i siostry Jezusa Chrystusa, prawdziwych członków Kościoła.

PAPIEŻ FRANCISZEK

Otworzyć się na miłosiernego Ojca

8 grudnia br. rozpocznie się Rok Miłosierdzia. Od początku swego pontyfikatu Ojciec Święty Franciszek wyrażał przekonanie, że współczesna epoka jest czasem szczególnego działania Bożego miłosierdzia, że każdy człowiek tego miłosierdzia bardzo potrzebuje, a duszpasterze powinni je głosić i kierować się nim w swej posłudze. Arcybiskup Józef Kupny, metropolita wrocławski, skierował do nas list pasterski, w którym czytamy:

Życzeniem Ojca Świętego jest to, by ten szczególny czas był obchodzony nie tylko w Rzymie, ale by każdy Kościół lokalny bezpośrednio zaangażował się w przeżywanie „momentu łaski i odnowy duchowej”. Odpowiadając na tę prośbę, pragnę zaprosić Was, Bracia i Siostry, do wspólnego świętowania Roku Jubileuszowego w archidiecezji wrocławskiej. Przeżywanie jubileuszu ma głębokie korzenie biblijne. Pan Bóg polecił narodowi wybranemu, by co 50 lat obchodził Rok Jubileuszowy, szczególny rok łaski, w którym każdy był wyzwalany z długów i niewoli.

Boże Miłosierdzie pozwala nam wyjść z niewoli grzechu i powrócić do stanu przyjaźni z Bogiem, w jakiej człowiek żył od momentu stworzenia świata. Grzech i nasze niewierności sprawiają, że odwracamy się od Stwórcy. Przypominamy wówczas spadkobierców, którzy roztrwoniwszy odziedziczony po

przodkach majątek są niepewni, zdeorientowani i bardziej boją się przyszłości niż jej pragną. Wielu, próbując zagłuszyć ten głos, ucieka w iluzję bezgrzeszności, wyrażającą się osłabionym poczuciem grzechu, kwestionowaniem świadomości winy, ośmieszaniem nauczania Kościoła, a co za tym idzie – braku potrzeby pokuty i nawrócenia.

Święty Rok Miłosierdzia stanowi dobrą okazję, by otworzyć się na miłosiernego Ojca, ofiarującego przebaczenie. On od samego początku szuka człowieka i wychodzi z inicjatywą pojednania. Jego miłość jest zawsze pierwsza. On uznaje, że każdy z nas jest zdolny do przemiany i tę przemianę w nas wspiera.

Zależy mi bardzo, by każdy w tym świętym czasie mógł doświadczyć w swoim życiu tego, o czym mówi Ojciec Święty Franciszek, że Bóg nigdy nie męczy się przebaczeniem. Ten, który zachęcił nas

do przebaczenia innym siedemdziesiąt siedem razy, sam daje przykład: przebacza nam siedemdziesiąt siedem razy. Za każdym razem bierze nas w swoje ramiona. Nikt nie może nas pozbawić tej godności, jaką obdarza nas nieskończona i niewzruszona miłość Boga.

Dla zrozumienia tego, czym jest miłosierdzie, warto odwołać się do znaczenia łacińskiego terminu *miseri-cordia*. To słowo, które na język polski tłumaczymy jako „miłosierdzie”, składa się z dwóch słów: cor, to znaczy serce oraz miseri – ubodzy. Miłosierdzie Boga to nie pojedynczy czyn, ale postawa wyrażająca się w dostrzeganiu nędzy człowieka, otwieraniu swojego serca wobec biednych, cierpiących i przeżywających różnego rodzaju kryzysy. Bóg jest miłosierny, ponieważ Jego serce jest stale otwarte dla człowieka. Przypomina nam o tym także czas Adwentu, który właśnie rozpoczynamy, a który ma nas przygotować na spotkanie z Chrystusem. Syn Boży staje się człowiekiem przede wszystkim po to, by przekazać ludzkości prawdę o Bożej miłości. Doświadczając jej w swoim życiu, wezwani jesteśmy do przekraczania własnego egoizmu i praktykowania miłosierdzia wobec bliźnich.

Logo Roku Miłosierdzia

Logo zaprojektował o. Marko I. Rupnik SJ jako małą sumę teologiczną tematu miłosierdzia. Przywołuje w nim bardzo cenny dla Kościoła starożytny wizerunek Syna Bożego – Dobrego Pasterza, który bierze na plecy zagubionego człowieka. Tym samym wskazuje na miłość Chrystusa, który wypełnia Tajemnicę swego Wcielenia Odkupieniem.

Warto zwrócić uwagę, że wzrok Chrystusa łączy się ze wzrokiem człowieka. Każda osoba, kontemplując w Jego wzroku miłość Ojca, odkrywa w Chrystusie nowego Adama, a także swoje własne człowieczeństwo oraz przyszłość, która ją oczekuje.

Obie postaci zostały zamknięte w aureoli, zwanej od swego kształtu mandorla (z wł. migdał). Jest to forma aureoli niezwykle ważna w ikonografii starożytnej i średniowiecznej, gdyż odwołuje się do obecności dwóch natur: boskiej i ludzkiej, w Chrystusie; służyła wyrażeniu szczególnie dobitnej manifestacji potęgi Bożej.

W mandorli z logo trzy koncentryczne migdałowe kształty o kolorze stopniowo jaśniejącym ku zewnątrz sugerują ruch Chrystusa, który wyciąga człowieka z nocy grzechu i śmierci. Tę głębię ciemniejszego koloru możemy również interpretować jako niepoznawalność miłości Boga Ojca, który wszystko przebacza.

Ojciec Święty zachęca do przemyslenia na nowo uczynków miłosierdzia co do duszy i co do ciała. Można to uczynić na wielu płaszczyznach: od rozważań, dzięki którym lepiej zrozumiemy wyzwania, jakie stawia przed nami katalog wspomnianych uczynków, aż do konkretnych inicjatyw, dzięki którym to słowo stanie się ciałem, to znaczy zostanie uzewewnętrznione przez nasze postępowanie, zachowanie i wypowiadane słowa.

Kiedy spojrzymy na scenę Sądu Ostatecznego zapisaną w Ewangelii, dostrzeżemy, że to, co Jezus potępia, to przede wszystkim zaniechanie czynienia dobra. Chrześcijaństwa nie wolno więc sprowadzać do tego, by nie czynić zła. Chrystus przestrzegał swoich uczniów, że jeśli ich sprawiedliwość nie będzie większa od sprawiedliwości faryzeuszy i uczonych w Piśmie, nie wejdą do Królestwa Niebieskiego. W miłosierdziu zatem chodzi o coś więcej niż zwyczajną sprawiedliwość. Chodzi o przezwyciężenie egoizmu, który czyni nas głuchymi i ślepymi na potrzeby cielesne i duchowe bliźnich. Chodzi o pokonanie zatwardziałości serca, zwłaszcza w spotkaniu z nędzą drugiego człowieka.

Okazji do czynienia miłosierdzia przez cały rok na pewno nie zabraknie. Każdy z nas ma wokół siebie osoby, które czekają na chociażby drobny gest dobroci z naszej strony. Może to być poświęcenie własnego czasu, odwiedziny osób samotnych i rozmowa z nimi. Kiedy będziemy rozliczać się z podatku dochodowego, gestem miłosierdzia może być przekazanie 1% instytucjom, niosącym realną pomoc ludziom potrzebującym.

Jako archidiecezja chcemy w tym czasie szczególnie wesprzeć dzieło tworzone przez Siostry Boromeuszki. Z ich inicjatywy działa już we Wrocławiu Okno Życia, dzięki któremu uratowanych zostało dziewięcioro dzieci, a także Ośrodek Świętego Jerzego, świadczący pomoc osobom starszym i chorym, poradnia rodzinna oraz centrum leczenia niepłodności. Z niemałym trudem siostry starają się utworzyć w stolicy Dolnego Śląska szpital ginekologiczno-położniczy i szkołę medyczną. Nasze wsparcie tego

Lektura na Rok Miłosierdzia

Wydawnictwo TUM Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej poleca książki przygotowane z myślą o rozpoczynającym się w Kościele Roku Miłosierdzia. Dobrym wprowadzeniem w ten błogosławiony czas będzie lektura bulli *Misericordiae vultus* papieża Franciszka, który ogłasza Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia i wskazuje nam, jak najlepiej przeżyć ten okres.

Bożemu Miłosierdziu poświęcona też została jedna z encyklik Jana Pawła II *Dives in Misericordia*. Warto przy tej okazji powrócić do niej po latach lub – w końcu po raz pierwszy – ją przeczytać!

Pomocny w najbliższym roku z pewnością będzie również modlitewnik zatytułowany *Boże, bogaty w miłosierdzie, okaż nam swą łaskę. Modlitwy na Rok Miłosierdzia*. Wszystkim polecamy również niewielki album *Kontemplując miłosierdzie Boga* z cytatami z Biblii oraz myślami św. Faustyny, św. Jana Pawła II, papieża Franciszka na temat miłosierdzia.

Wrocławska Księgarnia Archidiecezjalna
pl. Katedralny 19, zaprasza:
poniedziałek – piątek 9.00–18.00
sobota 9.00–14.00
www.ksiegarnia.archidiecezja.wroc.pl

dzieła może być bardzo konkretnym uczynkiem miłosierdzia.

Wierzę, że ten czas Roku Świętego i inicjatywy związane z jego przeżywaniem pomogą wszystkim mocniej otworzyć się na przyjmowanie Bożego przebaczenia i zaangażować się w czynienie miłosierdzia wobec braci i sióstr. Aby ułatwić świętowanie Nadzwyczajnego Roku Jubileuszowego wyznaczaliśmy w całej diecezji 30 kościołów, w których będzie można uzyskać odpust zupełny. Zachęcam duszpasterzy i wiernych do nawiedzania tych świątyń, by tam przeżywać Eucharystię, adorować Chrystusa w Najświętszym Sakramencie oraz przystępować do sakramentu pojednania.

Zapraszam wszystkich na uroczystą inaugurację Roku Miłosierdzia w naszej archidiecezji, która odbędzie się 8 grudnia br. o godz. 15.00. W tym dniu we wrocławskiej katedrze dokonamy otwarcia Bramy Miłosierdzia. Ma ona nawiązywać do otwieranych tego dnia Świętych Drzwi w bazylice św. Piotra w Rzymie oraz symbolizować otwarte ramiona Miłosiernego Ojca, który czeka na powrót każdego ze swoich dzieci. Na czas wspólnego przeżywania Roku Miłosierdzia z serca wszystkim błogosławię.

+ JÓZEF KUPNY
ARCYBISKUP METROPOLITA WROCŁAWSKI

2. niedziela Adwentu

6 grudnia

Całe nasze życie jest przygotowaniem z etapu na etap, od jednego zadania do drugiego. Kiedy Kościół w dzisiejszej liturgii powtarza wezwanie Jana Chrzciciela wypowiedziane nad Jordanem, chce, abyśmy całe to przygotowywanie się wypełniali z pamięcią o Bogu. Ponieważ, koniec końców, przygotowujemy się na spotkanie z Nim. I całe nasze życie na ziemi ma swój ostateczny sens i wartość, kiedy na to spotkanie przygotowujemy się stale i konsekwentnie.

Ba 5, 1-9

W drodze do nowego Jeruzalem

Pś 126

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Gdy pan odmienił los Syjonu,
wydawało się nam, że śnimy.
Usta nasze były pełne śmiechu,
a język śpiewał z radości.

Fip 1, 4-6.8-11

Bądźcie czyści i bez zarzutu
na dzień Chrystusa

Alleluja

Przygotujcie drogę Panu,
prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

Łk 3, 1-6

Jan Chrzciciel przygotowuje drogę Panu

Uroczystość

Niepokalanego Poczęcia NMP

8 grudnia

Niech będzie błogosławiony Bóg Ojciec, który Ciebie, Dziewico z Nazaretu, napełnił wszelkim błogosławieństwem duchowym w Chrystusie. W Nim jesteś Niekokalanie Poczęta! Wybrana na Jego Matkę, zostałaś w Nim i przez Niego odkupiona bardziej niż ktokolwiek z ludzi! Wolna od dziedzictwa pierworodnego grzechu, poczęłaś się i przysłałaś na świat łaski pełna!

Rdz 3, 9-15

Wprowadzam nieprzyjaźń pomiędzy
potomstwo twoje i potomstwo niewiasty

Pś 98

Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Ef 1, 3-6.11-12

Bóg wybrał nas w Chrystusie
przed założeniem świata

Alleluja

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą,
błogosławionaś Ty między niewiastami.

Łk 1, 26-38

Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą

Kryć się ze swoją wiarą w domu to tchórzostwo

Każdy człowiek jest cenny w Bożych oczach. Każdy z nas znalazł się na tym świecie z powodu Jego Miłości: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).

Tak postrzegamy Boży plan, tak postrzegamy naszą wiarę, chcemy, aby Jego Miłość była obecna w naszym życiu. Dlatego też nie wstydzimy się Jezusa, wprost przeciwnie, zapraszamy Go nieustannie i codziennie do naszego życia. Jesteśmy małżeństwem od piętnastu lat i rodzicami dwojga dzieci – Magdy lat 13 i Michała lat 8. Oboje pochodzimy z rodzin, w których wiara w Boga umieszczona była w centralnym miejscu. Od rodziców nauczyliśmy się miłości i szacunku do Boga i człowieka, odpowiedzialności za siebie i swoje czyny.

Uważamy, że umiejętność przyznawania się do Chrystusa, do religii, do wartości chrześcijańskich to z jednej strony w obecnych czasach odwaga, ale i zarazem rzecz oczywista i konieczna, a krycie się ze swoją wiarą i przekonaniami to tchórzostwo. Nie wstydzić się Jezusa to dla nas opowiedzieć się wyrażnie po Jego stronie, nawet wówczas, gdy

otoczenie w pracy czy na ulicy wywiera na nas presję. Presję, by nie okazywać swojej wiary poprzez czynione znaki, jak choćby znak krzyża. Presję, by nie odzywać się mimo głoszonych bluźnierstw wobec Boga, czy naigrywania się z wiary i Kościoła. Presję, by schować wiarę tylko do zaciśniętego domowego.

Początkowo zawsze jest trochę trudno, zwłaszcza w pracy. Ale gdy ludzie widzą spójność naszych postaw z tym, co głosimy czy okazujemy, powoli zaczynają nam wierzyć i coraz częściej o różne rzeczy pytają. Gdy u Jurka zaistnieje jakiś dylemat moralny wśród pracowników, często przychodzą do niego jak do „eksperta od spraw kościelnych” i pytają o zdanie, czy proszą o rozstrzygnięcie sprawy według tego, co naucza Kościół.

W naszej rodzinie znak krzyża czynimy przed podróżą niezależnie od tego, jaką komunikacją się poruszamy (samochodem czy tramwajem), gdy przechodzimy

przed kościołem czy przydrożnym krzyżem. Nie milczymy, gdy ktoś obok nas lekceważąco, czy czasami wręcz bluźnierczo, odnosi się do Boga, Kościoła, księży czy osób świeckich. Jest dla nas rzeczą oczywistą, że niedziela jest Dniem Pańskim, który należy poświęcić Bogu oraz rodzinie, a nie tracić go na robienie zakupów

Z ALBUMU E. J. GOLDWASSERÓW

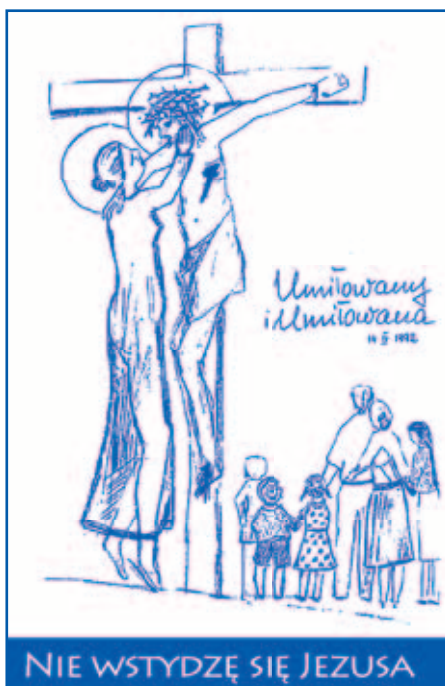

czy spacerować po galeriach handlowych. Tego uczymy nasze dzieci. Chlubimy się naszym Panem podczas uroczystości rodzinnych czy towarzyskich, zapraszając gości do wspólnego zaśpiewania np. Apelu Jasnogórskiego. Krzyż w naszym domu zajmuje centralne miejsce.

Gdy kilka lat temu siostra Eli ofiarowała nam obraz Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych, musieliśmy ustalić dla dzieci grafik wywieszeń obrazu w ich pokojach, bowiem każde z nich chciało mieć go w swoim. Dwa lata temu odwiedziła nas w wakacje na dłużej siostra Eli, wracająca z rekolekcji. Po tygodniowym pobycie u nas powiedziała, że czuła się w naszym domu tak, jakby przedłużyła sobie rekolekcje. Znajdowaliśmy bowiem i znajdujemy nadal czas na codzienną modlitwę w różnych porach dnia, Eucharystię i rekreację. Nie wstydzimy się publicznie przyznać, że całą rodziną adoptowaliśmy nienarodzone dzieci i w ich intencji odmawiamy codziennie Różaniec.

Już od najmłodszych lat dzieci modliły się wspólnie z nami, tak jak potrafiły, ale zawsze szczerze i całym sercem. Często same proponowały nam swoją modlitwę, jak np. czytanie „Biblii dla dzieci” czy poprzez śpiew piosenek religijnych. Uczyliśmy je, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, że nie jest to obowiązek, ale że Bóg jest prawdziwie obecny w naszym życiu, tak naprawdę jest członkiem naszej rodziny, i tym samym modlitwa staje się Jego rozmową z członkiem rodziny.

Tu przypomina nam się chwila, gdy 4-letni wówczas Michał miał mieć pobieraną na czczo krew w przychodni. Po odczekaniu w długiej kolejce, gdy było już po wszystkim, głodny i zapłakany poprosił o coś do jedzenia, a kiedy otrzymał pospiesznie wyciągnięte z torby bułkę i sok, usiadł, zrobił znak krzyża i pomodlił się tak, jak zwykle przed każdym posiłkiem w domu. Koledzy i nauczyciele w szkole już przyzwyczaili się do jego publicznego okazywania wiary, dla niego nie istnieje problem odmówienia porannej modlitwy w świetlicy szkolnej (gdy nie zdążymy pomodlić się w domu) czy też przed każdym posiłkiem w szkole.

Przyznawanie się do Jezusa oznacza również dla nas stawanie w obronie wartości moralnych. Szczególnie istotne jest tutaj stawanie w obronie życia dzieci nienarodzonych czy przeciw eutanazji. Dlatego też rozmawiamy o tym i uczymy nasze dzieci, aby w rozmowach z rówieśnikami czy w szkole potrafiły jasno i wyrażnie nie tylko opowiedzieć się po właściwej stronie, ale również umiały, zwłaszcza starsza Magda, uzasadnić swoje przekonania. Oczywiście, w ich wieku trudno posługiwać się naukowymi i fachowymi argumentami, ale istotne jest, aby uzasadniając swoje zdanie, wyprowadzały je ze stwierdzenia „Jestem katolikiem i wierzę w Pana Boga, który jest Dawcą życia, dlatego też należy bronić życia”.

Musimy tu dodać, że ogromnie dużą rolę odgrywa w naszym życiu Wspólnota Rodzin Katolickich „Umiłowany i umiłowana”, do której należymy od 9 lat. Dzięki Wspólnocie oraz Ojcu Kazimierzowi Lubowickiemu, prowadzącemu Wspólnotę, z każdym rokiem czujemy większą przemianę duchową w nas i wzrastającą zażyłość z Jezusem. Nie wstydzimy się o tym mówić, bo Jezus jest PRAWDZIWIE obecny w naszym życiu osobistym i w życiu naszej rodziny.

ELA I JUREK
GOLDWASSEROWIE

3. niedziela Adwentu 13 grudnia

„Radujcie się, Pan jest blisko!” Ta niedziela jest przepełniona radością ludzi oczekujących Tego, który jest blisko. Zaznajemy dziś przedsmaku wielkiej radości Bożego Narodzenia; radości, która stanie się udziałem całego narodu, ponieważ Zbawiciel przyszedł i przyjdzie ponownie, aby nas nawiedzić z wysoko jak wschodzące słońce. Jest to radość chrześcijan pielgrzymujących przez świat, oczekujących z nadzieją chwalebnego powrotu Tego, który się ogołocił ze swej Boskiej chwały, aby przyjść nam z pomocą.

So 3, 14-18a

Bóg jest wśród swojego ludu

Iz 12

Głoszę z weselem: Bóg jest między nami

Oto Bóg jest moim zbawieniem,
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią,
On stał się dla mnie zbawieniem.

Flp 4, 4-7

Pan jest blisko

Alleluja

Duch Pański nade mną,
posłał mnie głosić dobrą nowinę ubogim.

Łk 3, 10-18

Święty Jan Chrzciciel przygotowuje
przyjście Chrystusa

4. niedziela Adwentu 20 grudnia

Czwarta niedziela Adwentu zachęca nas do wejścia w klimat głębokiego skupienia i modlitwy, abyśmy mogli dobrze się przygotować na bliskie już przyjście Pana. „Niebios, spuśćcie Sprawiedliwego jak rosę, niech jak deszcz spłynie z obłoków, niech się otworzy ziemia i zrodzi Zbawiciela” (Antyfony na wejście).

Mi 5, 1-4a

Mesjasz będzie pochodził z Betlejem

Ps 80

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Ułysz, Pasterzu Izraela,
Ty, który zasiadasz nad cherubinami.
Wzbudź swą potęgę
i przyjdź nam z pomocą.

Hbr 10, 5-10

Chrystus przychodzi spełnić wolę Ojca

Alleluja

Oto ja, służebnica Pańska,
niech mi się stanie według twego słowa.

Łk 1, 39-45

Maryja jest Matką oczekiwanego Mesjasza

Uroczystość Narodzenia Pańskiego
25 grudnia

Msza św. w nocy

Chryście, zbawienie ludzkości
i Synu Ojca Jedyny,
Ciebie On zrodził przedziwnie
przed wszelkich bytów początkiem.
Tyś chwały Jego odbłaskiem
i wieczną świata nadzieją,
usłysz nasze wołanie
ze wszystkich ziemi zakątków!

Iz 9, 1-3.5-6

Syn został nam dany

Nie masz ojca pośród ludzi,
Gdyż poczęty jesteś z Ducha;
Słowo stało się człowiekiem,
Biorąc ciało z czystej Matki.

Ps 96

**Dziś się narodził Chrystus Pan,
Zbawiciel**

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
śpiewaj Panu, ziemio cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię,
każdego dnia głoscie Jego zbawienie.

Tt 2, 11-14

**Ukazała się łaska Boga, która niesie
zbawienie wszystkim ludziom**

Niebo i lądy z morzami
i to, co w nich się znajduje,
Ojca wystawia z radością,
gdyż On Cię posłał na ziemię.

Alleluja

Zwiastuję wam radość wielką,
dziś narodził się nam Zbawiciel,
którym jest Jezus Chrystus.

Łk 2, 1-14

Dzisiaj narodził się nam Zbawiciel

Jezu zrodzony z Maryi,
niech Tobie z Ojcem i Duchem
chwałę i cześć bezgraniczną
oddaje wszelkie stworzenie. Amen.

Msza św. w dzień

Chryście, coś Bóstwa jest blaskiem
odwiecznym,
przychodzisz do nas jako światło życia;
lekiem się stałeś dla ludzi schorzałych,
bramą zbawienia.

Iz 52, 7-10

Cała ziemia zobaczy zbawienie Boże

Dziś cała ziemia rozbrzmiewa pieśniami
anielskich chórów, które wielbią Ojca,
nam zaś zwiastują odnowę i pokój
Pełen wesela.

Ps 98

Ziemia ujrzała swego Zbawiciela

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemio,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Hbr 1, 1-6

Bóg przemówił do nas przez Syna

Synu Przeczystej Dziewicy i Matki,
spoczywasz w żłobie
mimo swej wszechmocy;
spraw, by na świecie uznano Twą władzę,
Jezu najmilszy.

Alleluja

Zajaśniał nam dzień święty, pójdźcie,
narody, oddajcie pokłon Panu, bo wielka
światłość zstąpiła dzisiaj na ziemię.

J 1, 1-18

Słowo stało się ciałem

Rodzisz się, Panie, by niebo dać ludziom,
a jako człowiek jednym z nas się stałeś;
oświeć umysły i serca pociągnij
więzią miłości.
Razem z głosami anielskich zastępów
radosnym hymnem wystawiamy Boga:
chwała niech będzie i Tobie, i Ojcu
z Duchem miłości. Amen.

PRZYBĄDŹCIE TU Z WIARĄ

Przybądźcie tu z wiarą i radością wielką,
przybądźcie, przybądźcie do Betlejem:
oto Dzieciątko z Bożą Rodzicielką!

Pokłońmy się Królowi,
Królowi anielskiemu,
dziś nam narodzonemu,
pokłońmy się!

Pasterze przybiegli, zostawiwszy trzody,
pokornie przed żłóbkiem stanęli wraz.
Spieszmy za nimi, pospieszcie, narody!

Pokłońmy się Królowi,
Królowi anielskiemu,
dziś nam narodzonemu,
pokłońmy się!

Blask wiecznej światłości
Ojca Przedwiecznego
w maleńkim Dzieciątku jawi się nam.
Boga uczcijmy w żłobie złożonego!

Pokłońmy się Królowi,
Królowi anielskiemu,
dziś nam narodzonemu,
pokłońmy się!

Bóg dla nas leżący w ubogim sianie
tak słodko przemawia do naszych serc.
Widząc tę miłość, któż zimnym zostanie?

Pokłońmy się Królowi,
Królowi anielskiemu,
dziś nam narodzonemu,
pokłońmy się!

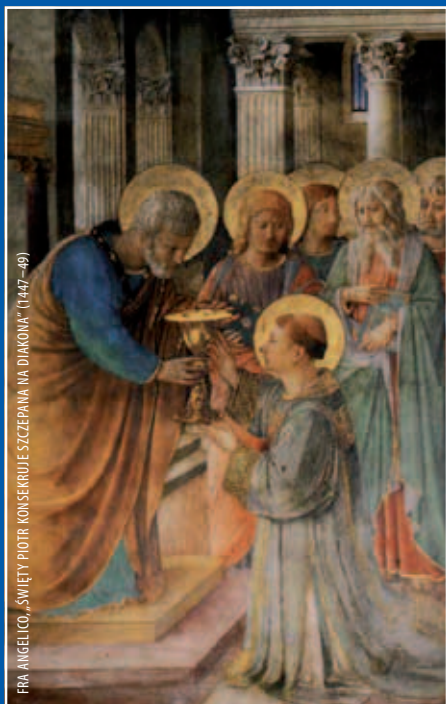
KS. STANISŁAW ZIEMIAŃSKI SJ

MICHEL ANGUIER, „BOŻE NARODZENIE” (1665)

Niedziela Najświętszej Rodziny – Jezusa, Maryi, Józefa
27 grudnia

**Święto św. Szczepana,
pierwszego męczennika**
26 grudnia

Jak święci prorocy dawnego Przymierza,
odałeś życie, by świadczyć o prawdzie.
Pod gradem kamieni skonałeś błagając
o miłosierdzie dla serc zaślepionych.

Dz 6, 8-10

Ukamienowanie św. Szczepana

Uczcijmy hołdem należnym
Pierwszego wśród męczenników,
bo dzisiaj Szczepan otrzymał
wspaniałą palmę zwycięstwa.
Gdy się sprzeciwił odważnie
świadectwu ludzi fałszywych,
oglądał chwałę Jezusa
po Jego Ojca prawicy.

Ps 31

**W ręce Twe, Panie,
składam ducha mego**

Bądź dla mnie skałą schronienia,
warownią, która ocala.
Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą,
kieruj mną i prowadź przez wzgląd
na swe imię.

Alleluja

Błogosławiony, który przybywa
w imię Pańskie,
Pan jest Bogiem i daje nam światło.

Mt 10, 17-22

**Duch Ojca waszego
będzie mówił przez was**

Odszedłeś ze świata
wzgardzony przez ludzi,
okryty hańbą jak Chrystus niewinny,
lecz twoje cierpienie nie było daremne,
gdy plon stokrotny przyniosło Mistrzowi.

Maryjo, łaski skarbnico,
jedynie Ty zasłużyłaś,
by tulić Pana w ramionach
i karmić piersią matczyną.
Józefie, stróżu Dziewicy
i patriarchów potomku,
Wcielony Bóg cię nazywał
zaszczytnym ojca imieniem.

Syr 3, 2-6.12-14

**Kto jest posłuszny Bogu,
czci swoich rodziców**

Niech cnota, która rozkwitła
wśród ścian Waszego domostwa,
uświęci nasze rodziny
i obyczaje przeniknie.
O Jezule, Boże Wcielony,
posłuszny swoim Rodzicom,
niech Ciebie z Ojcem i Duchem
wysławia świat odkupiony. Amen.

Ps 128

Błogosławiony, kto się boi Pana

Błogosławiony każdy, kto się boi Pana,
kto chodzi Jego drogami.
Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał,
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Kol 3, 12-21

Chrześcijańskie zasady życia domowego

Ucząc się pilnie rzemiosła Józefa,
posłuszny zawsze przybranemu ojcu,
Jezus dojrzewał w pokornym wysiłku
skromnego cieśli.
Czysta Małżonka Józefa i Matka
Bożego Syna, obu im służyła,
niosąc zmęczonym swą pomoc i ulgę
w codziennych troskach.

Alleluja

Sercami waszymi
niech rządzi Chrystusowy pokój,
słowo Chrystusa niech w was przebywa
z całym swym bogactwem

Łk 2, 41-52

Rodzice znajdują Jezusa w świątyni

Wy, którym trudy, obawa, ubóstwo
nie były obce, wysłuchajcie dzisiaj
ludzi znękanych, co proszą z ufnością
o Waszą pomoc.
Tobie, o Jezule, składamy podziękę
za wzór świętości życia rodzinnego.
Bądź uwielbiony z Twym Ojcem i Duchem
przez całą wieczność. Amen.

a my pokornie błagajmy o miłosierdzie nad nami.

Kolędy i pastorałki

Wigilia w Polsce jest czasem radosnego oczekiwania na narodziny Jezusa, Boga-Człowieka, Jednorodzonego i odwiecznego Syna Bożego, który przyjął ludzką naturę, aby w niej dokonać zbawienia ludzi. To wieczór prawdziwego zbliżenia ludzi, wzajemnego wybaczenia win, miłości, zadumy i refleksji. W noc wigilijną rozpoczyna się czas śpiewania kolęd, który trwa przez cały okres bożonarodzeniowy.

Kolęda to słowo pochodzące od łacińskiego *calendae*, którym w starożytnym Rzymie określano pierwszy dzień każdego miesiąca. Szczególnie celebrowano pierwszego stycznia, jako rozpoczęcie nowego roku, śpiewając pieśni powitalne i pochwalne. Zwyczaj ten przejęli chrześcijanie, dla których narodzenie Jezusa jest początkiem nowego czasu.

Śpiewanie kolęd i pastorałek jest jednym z piękniejszych zwyczajów bożonarodzeniowych na całym świecie. W pierwszych kolędach uderza ich dostojeństwo, duchowe skupienie; z czasem pieśni te wypełniła radość, wesele i szczęście, a ich istotą była prostota i pewien rodzaj poufałości, z jaką opowiada się w nich o narodzeniu Pana, o Jego Matce Maryi.

Tradycja uznaje za ojca kolęd św. Franciszka z Asyżu, a za ojczyznę Włochy. Pierwsze kolędy śpiewane w Polsce były tłumaczeniem pieśni zaczerp-

niętych ze śpiewników łacińskich lub braci czeskich. Przybrały one z czasem charakter nie tylko pieśni-modlitwy, ale opowiadania: oto grudniowy, mroźny wieczór, ogniska, szopy, pasterze w czapach i kozuchach, okrywanie Dzieciątka przed zimnem, sprzęty i zwierzęta gospodarskie. Inspiracją wszystkich kolęd były Ewangelie św. Łukasza i Mateusza, potem apokryfy i literatura średniowieczna, ale też bogata obyczajowość ludowa.

Wiemy, że na początku XV w. przełożono na język polski około trzydziestu kolęd. Pierwsza polska kolęda zapisana po polsku w 1424 r. to *Zdrow bądź, krolu anielski*. Została prawdopodobnie przetłumaczona z języka czeskiego lub łacińskiego i miała piękną, dostojną melodię.

Złotym okresem polskiej kolędy był wiek XVII i pierwsza połowa wieku XVIII.

Wypełniły się one rodzimymi elementami – w melodiach zagościły dźwięki kujawiaka, mazura, poloneza, oberka. Wybitni polscy pisarze zaczęli pisać teksty kolęd, ale też prosty lud wyrażał swoje uczucia w słowach pastorałek, przepojonych szczerością i duchem ludowym. Wypada przypomnieć, że autorem tekstu *W żłobie leży* był ks. Piotr Skarga, a śpiewano ją na melodię poloneza

koronacyjnego króla Władysława IV. Teksty kolęd pisali: Mikołaj Sęp-Szarzyński, Andrzej Morsztyn, Wespazjan Kochowski, księża jezuici: Józef W. Hołubowicz i Karol Antoniewicz, a w czasach późniejszych: Franciszek Karpiński (*Bóg się rodzi*), Feliks Nowowiejski czy Zygmunt Noskowski. Do dzisiaj wielu kompozytorów polskich i poetów tworzy kolędy. Są one nadal tak żywe.

Często wydarzenia z naszej historii znajdowały swój wyraz w nowych, aktualnych słowach kolęd. Tak zmienił tekst kolędy po powstaniu styczniowym Gustaw Ehrenberg:

„Bóg się rodzi, moc truchleje
Hymn żalu wznoszą narody.
Piosnkę zemsty lud już pieje,
Piosnkę zemsty i swobody.
Ach to Maria w bólach rodzi,
Bóg się rodzi, Bóg się rodzi...
We krwi ludu tyran brodzi.
Opiekuńcze widzisz duchy?
Już piękniejsze słońce wschodzi
wnet opadną z nóg łańcuchy...
Ach to Maryja w bólach rodzi,
Bóg się rodzi, Bóg się rodzi...”

Kolędy wędrowały z Polakami na Sybir, w daleki świat na emigrację, do obozów koncentracyjnych, na wojenne fronty. Podtrzymywały na duchu, jednoczyły, dawały nadzieję i siłę do przetrwania. Opowiadane są wzruszające historie, gdy podczas pierwszej wojny światowej z okopów wrogów rozlegały się kolędy i tego dnia żadna kula nie zabiła żołnierza; czy historie o tym, jak kolęda „Cicha noc, święta noc”, śpiewana w różnych językach, na tę jedną chwilę jednoczyła żołnierzy wrogich armii.

Śpiewajmy zatem kolędy pełnym głosem, niech radosny śpiew wypełni nasze domy i kościoły, niech przeciwstawi się „supermarketowym” pobrzękiwaniom. A skarbnica naszych kolęd potężna, bo liczy ponad 500 kolęd i pastorałek!

OPRAC. BOŻENA SOBOTA

FOT. ARCHIWUM REDAKCJI

Prezenty świąteczne

DLA DZIECI

John Goodwin,
„Opowiadania o Bożym Narodzeniu”,
Wydawnictwo Jedność

Dziesięć historyjek na święta Bożego Narodzenia, opowiedzianych lekko i z humorem. Każdą z historyjek można przeczytać w pięć minut, jednak ich mądrość pozostanie z Czytelnikiem przez całe święta, a może jeszcze dłużej. Książka dla dzieci, które poznawać będą historie spisane na kartach Pisma Świętego; także dla rodziców i dziadków, którzy chcą, by ich dzieci i wnuki rozumiały istotę Bożego Narodzenia. Książka lekko i z humorem opowiada dzieciom biblijne historie związane z Bożym Narodzeniem.

Piękne ilustracje przemawiają do wyobraźni małych czytelników.

DLA MŁODZIEŻY

Petra Schuhler, Monika Vogelgesang,
„Wyłącz, zanim będzie za późno”,
Wydawnictwo WAM

Spotkanie ze znajomymi na czacie, szukanie miłości na portalach randkowych, bogaty świat gier – w wirtualnym świecie łatwo zafałszować rzeczywistość albo ulec urokowi pozornie bezproblemowego życia. Autorzy książki omawiają symptomy, przyczyny i skutki uzależnienia od komputera i internetu, opisują też autentyczne doświadczenia i terapie swoich pacjentów. Wyjaśniają słownictwo używane w grach komputerowych i na różnych portalach oraz wpływ kryjących się za nim treści na ludzką psychikę.

Doskonały poradnik dla tych, którzy szukają dróg wyjścia z problemów z komputerem i dla terapeutów.

DLA DOROSŁYCH

Joseph Fadelle,
„Bez względu na cenę”,
Wydawnictwo Agape

Podczas odbywania służby wojskowej Mohammed, młody Irakijczyk z bogatej szyickiej rodziny, odkrywa, że jego sąsiad z koszar jest chrześcijaninem. Pomiedzy dwoma mężczyznami zawiązuje się przyjazna relacja. Mohammed wychodzi z wojska przemieniony i pragnie przyjąć chrzest święty. Dla jego ojca i krewnych to niedopuszczalne: islam karze odstępstwo śmiercią. Rodzina chce za wszelką cenę odwieść go od tej decyzji. Pomimo bicia, uwięzienia i tortur Mohammed nie daje się zastraszyć. Jego bracia strzelają do niego na ulicy.

Autor opisuje autentyczną historię swego życia. Pasjonująca lektura!

SZLACHETNA PACZKA jest projektem pomocy bezpośredniej, w którym Darczyńcy przygotowują paczki dla rodzin w potrzebie. Adresy tych rodzin są pozyskiwane przez wolontariuszy, którzy działają lokalnie. SZLACHETNA PACZKA ma charakter ogólnopolski i jak żadna inna akcja charytatywna w Polsce łączy działania setek tysięcy osób. Tylko w 2014 roku Paczka połączyła niemal 1 000 000 Polaków!

Więcej informacji na stronie: www.szlachetnapaczka.pl

Debaty na Jasnej Górze

Jasna Góra powraca do wielowiekowej tradycji dysput teologicznych w Sali Rycerskiej. Pół wieku po Milenium Chrztu Polski trzeba podjąć refleksję nad programem zawartym w Ślubach Jasnogórskich Prymasa Tysiąclecia. Debaty, prowadzone przez red. Jana Pospieszalskiego, będą się odbywać przez dziewięć miesięcy (od września 2015 r. do maja 2016 r.). Dyskutanci ze świata Kościoła, nauki i kultury spotykają się w obecności widzów i zaproszonych gości.

Dyskusja jest rejestrowana i udostępniana szerokiemu gronu odbiorców przez internet, stacje radiowe i telewizyjne. Intencją organizatorów jest pobudzenie szerokiej refleksji zainspirowanej tematami debat. Każde spotkanie poprzedzone jest Mszą Świętą w intencjach Ojczyzny, a wieńczy je Apel Jasnogórski. Patronat honorowy nad tym wydarzeniem objęli: Prezydent RP Andrzej Duda, Konferencja Episkopatu Polski, metropolita częstochowski abp Wacław Depo, generał Zakonu Paulinów o. Arnold Chrapkowski oraz Instytut Prymasa Wyszyńskiego.

Tematami debat „Raport jasnogórski 2016” są hasła zaczerpnięte z dziewięcioletniej Wielkiej Nowenny przed rokiem 1966, kiedy Kościół w Polsce i cały naród przygotowywał się do Milenium Chrztu Polski. Tematy te kard. Stefan Wyszyński oparł na treści Ślubów Jasnogórskich z 1956 r., gdyż pragnął, aby program Ślubów wszedł w codzienne życie Polaków,

w czas obrony wiary w sercach ludzi, wobec nieustającej walki przeciwko Bogu i Kościołowi. Dziewięcioletnia nowenna przed rokiem 1966 przygotowała Kościół i Naród do odnowy moralnej i życia chrześcijańskiego. Warto opowiedzieć te treści nowym językiem, zastanawiać się nad ich aktualnością w życiu Polaków i w Kościele XXI wieku. W ten sposób powstanie Raport Jasnogórski 2016.

Inspiracją dla organizatorów były słowa św. Jana Pawła II: „Ludzie współcześni są szczególnie wrażliwi na godność osoby, na jej prawa. Ślubowanie jasnogórskie mieści w sobie także, rzecz można, polską kartę praw człowieka” (Castel Gandolfo, 26 sierpnia 1990).

Pierwsza debata we wrześniu była rozważaniem hasła: „Wierność Bogu, krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi i jego Pasterzom”. Dyskutanci starali się znaleźć odpowiedź na pytanie o aktualność i znaczenie Ślubów Jasnogórskich w naszych czasach. Anna Rastawicka podkreśliła, że Śluby Jasnogórskie to uchwycenie liny ratunkowej, jaką była obecność Maryi w dziejach narodu. Natomiast abp Marek Jędraszewski wskazał na kontekst społeczny Ślubów Jasnogórskich, a mianowicie na czas po II wojnie światowej, brak elity narodu wymordowanej w Katyniu, państwo pod butem komunizmu, a także wydarzenia w Poznaniu w czerwcu 1956 r., kiedy robotnicy wołali o Boga, wolność i chleb. Pomimo takich okoliczności Polacy nie zapomnieli o Bogu. Narodu nie udało się zmiażdżyć, pokazał swoją siłę na

Jasnej Górze podczas Ślubów 26 sierpnia 1956 r. Dzisiaj znów konieczne jest przypomnienie prawdy o człowieku, gdy nasilają się próby demoralizacji narodu.

Joanna Banasiuk z Instytutu „Ordo Iuris” zwróciła uwagę na konieczność afirmacji wartości chrześcijańskich zapisanych w Konstytucji RP. Wskazała też na takie akty prawne, jak konwencja przeciw przemocy w rodzinie czy też ustawa o zmianie płci, które mają negatywne skutki dla polskiego społeczeństwa. Do tego samego

aspektu nawiązał europoseł Marek Jurek, który podkreślił, że

„płeć to jest pierwsza dana osobowa każdego człowieka”. Niestety w Europie toczy się rewolucja uderzająca w to, co podstawowe, naturalne. To rewolucja m.in. zalegalizowanego dzieciobójstwa prenatalnego. Dodał, iż „dramatem jest to, że orędzie Kościoła nie jest traktowane na serio”.

Hasłem drugiej debaty były słowa: „Naród wierny łasce”. Uczestnicy podjęli próbę zdefiniowania pojęcia „naród” w nowej rzeczywistości. Są dziś ludzie, którzy temat doświadczenia narodowego i polskości banalizują, traktują niepoważnie albo nawet z nienawiścią. Te postawy wymagają korekty, dlatego musimy pytać: co to jest naród? Kto dziś jest Polakiem? W Ślubach Narodu kard. Stefan Wyszyński wyjaśniał też, modląc się: „Matko łaski Bożej! Przrzekamy Ci strzec w każdej duszy polskiej daru łaski jako źródła Bożego życia. Pragniemy, aby każdy z nas żył bez grzechu ciężkiego, aby stał się Domem Bożym i Bramą Niebios, dla pokoleń wędrujących przez polską ziemię, pod przewodnictwem Kościoła katolickiego, do Ojczyzny wiecznej”. To wskazanie kierunku naszej pracy, nie tylko osobistej, ale i pracy wspólnej.

W drugiej debacie do dyskusji zaproszeni zostali: bp Grzegorz Ryś, przewodniczący Zespołu Konferencji Episkopatu

FOT. STR. 16-17: WWW.JASNOGORA.PL

w specjalnym odniesieniu do Stwórcy, jedyne go celu. Nikt w żadnej sytuacji nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej. Życie człowieka pochodzi od Boga i jest Jego darem, dlatego prawo do życia jest najbardziej podstawowym prawem człowieka.

Polski ds. Nowej Ewangelizacji; dziennikarka Agnieszka Porzezińska, autorka filmu „Tajemnica tajemnic”; Piotr Oszczanowski, historyk sztuki z Wrocławia, oraz ks. Wojciech Sadłoń, socjolog z Instytutu Statystyki Kościoła. Ojcowie wyjaśnili, że dr Oszczanowski został zaproszony, by podzielić się doświadczeniem przeżywania łaski w rozumieniu protestantów, ale również dlatego, byśmy zauważyli, że Polakami są także protestanci, Żydzi, prawosławni.

„Życie jest światłością ludzi” – to hasło trzeciej debaty, która odbyła się w niedzielę, 22 listopada. Dyskutantami byli: bp Antoni Długosz; o. Stanisław Jarosz, paulin, moderator Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą; Kaja Godek, pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „Stop aborcji”; Małgorzata i Tomasz Terlikowscy, publicyści, oraz Olgierd Pankiewicz, prawnik z „Ordo Iuris”. Obecny był także dr inż. Antoni Zięba, prezes Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka, wiceprezes Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia, współzałożyciel Krucjaty Modlitwy w Obronie Poczętych Dzieci (1980) oraz Światowej Krucjaty Modlitwy w intencji obrony życia człowieka – World Prayer for Life (2007).

Życie jest darem Bożym i trzeba to życie szanować. Katechizm Kościoła Katolickiego uczy, że życie ludzkie jest święte, ponieważ od samego początku domaga się stwórczego działania Boga i pozostaje na zawsze

togo, czym jest życie, jest przyczyną tego, że ludzie decydują się na zabijanie poczętych dzieci oraz stosowanie metody in vitro czy eutanazji. Dzięki takiemu gronu dyskutantów debata stała się podsumowaniem działania ruchów w obronie życia, a wnioskiem jest: nie ustawajmy wszyscy w uczeniu się i uczeniu społeczeństwa, jaką wartością jest życie. Bez tej świadomości nie ma mowy o przyszłości narodu.

Oby słowa, które wypowiedział kardynał Stefan Wyszyński w grudniu 1965 r., były dla nas ważne nie tylko w to Boże Narodzenie, ale i każdego dnia: „Tak szczęśliwie powtarza się w życiu i dziejach Kościoła, że zawsze, co rok, jest Boże Narodzenie i jest złóbek, w którym najlepsza Matka kładzie Niemowlę, owija Je w pieluszkę i przykrywa, czym może. To jest zachęcający wzór, aby napęlić ten stale pustoszony złóbek, aby było w nim życie, energie życiowe, aby był tam Chrystus, choćby w pieluszkach, ale Bóg żywy”.

BOŻENA SOBOTA

Nagrania debat jasnogórskich można znaleźć na stronie: raport.jasnagora.pl

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi 1 stycznia 2016 r.

Maryja czczona jest pod zaszczytnym imieniem Bożej Rodzicielki, pod której obroną uciekają się w modlitwach wierni we wszystkich swoich potrzebach, jest to zaś kult zupełnie wyjątkowy. Zawiera w sobie i wyraża tę głęboką więź, jaka zachodzi pomiędzy Matką Chrystusa a Kościołem. Maryja, obecna w tajemnicy Chrystusa, pozostaje stale obecna również w tajemnicy Kościoła.

Lb 6, 22-27
Błogosławieństwo Boże

Ps 67
Bóg miłosierny niech nam błogosławi
Niech Bóg się zmiłuje nad nami
i nam błogosławi;
niech nam ukaże pogodne oblicze.
Aby na ziemi znano Jego drogę,
Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Ga 4, 4-7
Bóg zesłał swojego Syna
zrodzonego z niewiasty

Alleluja
Wielokrotnie przemawiał niegdyś Bóg
do ojców przez proroków,
a w tych ostatecznych dniach
przemówił do nas przez Syna.

Łk 2, 16-21
Nadano Mu imię Jezus

2. niedziela po Narodzeniu Pańskim 3 stycznia

Dlaczego Bóg stał się człowiekiem? Człowiek stawia Bogu to pytanie od wielu lat i czasem odpowiada: Boże, bądź poza światem! Świat pozostaw tylko człowiekowi! Nie możemy tu mieszkać razem! Tak odpowiada człowiek i twierdzi, że ta odpowiedź jest synonimem postępu. A przecież drogę w głąb Bożej tajemnicy może ukazać tylko sam Bóg.

Syr 24, 1-2.8-12
Mądrość Boża mieszka w Jego ludzie

Ps 147
Słowo Wcielone wśród nas zamieszkało
Chwal, Jerozolimie, Pana,
wysławiaj twego Boga, Syjonie.
Umacnia bowiem zawory bram twoich
i błogosławi synom twoim w tobie.

Ef 1, 3-6.15-18
Bóg przeznaczył nas na przybrane dzieci

Alleluja
Chrystus został ogłoszony narodom,
znalazł wiarę w świecie,
Jemu chwala na wieki.

J 1, 1-18
Słowo stało się ciałem
i zamieszkało między nami

XV Dzień Papieski na Popowicach

W Gimnazjum nr 1 kolejny raz obchodziliśmy Dzień Papieski, którego hasło brzmiało: Jan Paweł II – patron rodziny.

W nastroju, który zmuszał do refleksji, mogliśmy rozważyć przesłanie Jana Pawła II na temat rodziny, godności człowieka czy potrzeby ochrony ludzkiego życia.

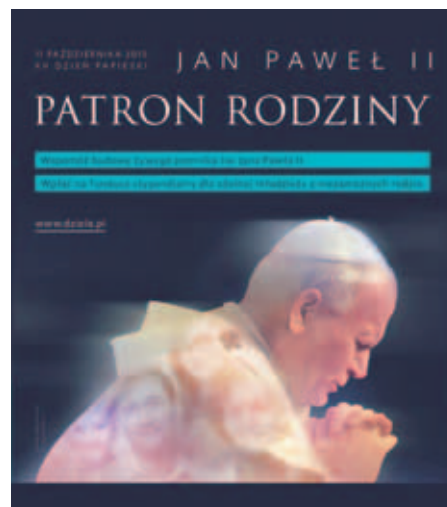
Całość przedstawienia oparta była na dokumentach i homiliach Jana Pawła II, w których papież poruszał tematykę dotyczącą rodziny, narzeczeństwa, stosunku do życia ludzkiego.

Nie zabrakło także akcentów humorystycznych. Z przyjemnością słuchaliśmy

o zabawnych epizodach z życia pierwszej rodziny – Adama i Ewy. Mocnym akcentem przedstawienia były utwory muzyczne z oratorium *Tu Es Petrus* wykonane przez chór szkolny i solistów.

Dzięki wystawie towarzyszącej przedstawieniu przypomnieliśmy sobie także epizody z życia rodzinnego i kapłaństwa Karola Wojtyły.

BOŻENA DRAB

FOT. ARCHIWUM GIMNAZJUM NR 1

Wieczór patriotyczny

W dniu 12 listopada 2015 r. grupa uczniów ze Szkoły Podstawowej nr 3 uczciła kolejną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Był to już drugi taki wieczorek patriotyczny. W ubiegłym roku zainicjowaliśmy wspólne obchody Święta Niepodległości, wraz z nauczycielami i rodzicami.

W tym roku spotkaliśmy się poza szkołą, w sali św. Eugeniusza przy parafii pw. NMP Królowej Pokoju we Wrocławiu. Wszyscy mieszkańcy naszego osiedla mogli przyjść na to spotkanie. Zebranych powitała Pani Beata Miniaj-luk – katechetka z naszej szkoły.

Następnie rozpoczęły się występy. Recytowaliśmy wiersze znanych polskich autorów i śpiewaliśmy piękne pieśni. Nad oprawą muzyczną czuwał Pan Robert Wajler, nauczyciel muzyki w naszej szkole. W kwestii nagłośnienia wspomógł nas Pan Tomek ze Wspólnoty Rodzin Katolickich „Umiłowany i umiłowana”. Na gitarze akompaniowała nam Pani Agnieszka Fortuna, nauczycielka historii w naszej szkole.

W przedstawieniu wzięli udział uczniowie klas 6e, 4b oraz szkolny chór prowadzony przez Pana Roberta. Natomiast nad całością czuwała Pani

Sylwia Mechel-Bielak – nauczycielka języka polskiego, która przygotowała nas do występu.

Ten patriotyczny wieczorek był dla nas bardzo poruszającym przeżyciem. Z lekcji historii wiemy, jak ciężką drogę musieli przejść Polacy, aby odzyskać niepodległość swojej ojczyzny. Dzięki poświęceniu naszych przodków i przelanej przez nich krwi, my młodzi czujemy się dziś dumni z tego, że jesteśmy Polakami. Możemy uczyć się w szkole w naszym ojczystym języku.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania tego wieczorku oraz przybyłym widzom. Składamy także podziękowania Ojcom Oblatom za udostępnienie nam sali.

Serdecznie zapraszamy wszystkich za rok!

AGATA BĄK, KL. 6E, SP NR 3

FOT. ARCHIWUM SP NR 3

Objawienie Pańskie Uroczystość 6 stycznia

Mędrcy spotykają Jezusa w Betlejem, co oznacza „dom chleba”. W czasie swojego życia publicznego Jezus będzie posługiwał się często obrazem chleba. Powie: „Jam jest chleb życia”, „Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata”. Przemierzając z wiarą drogę Odkupiciela od ubóstwa żłóbka do opuszczenia na krzyżu, lepiej rozumiemy tajemnicę Jego miłości, która odkupiła ludzkość.

Iz 60, 1-6

Chwała Boga rozbrzysła nad Jerozolimą

Ps 72

Uwielbią Pana wszystkie ludy ziemi

Królowie Tarsisz i wysp przyniosą dary, Królowie Szeby i Saby złożą daninę. I oddadzą Mu pokłon wszyscy królowie, wszystkie narody będą Mu służyły.

Ef 3, 2-3a.5-6

Poganie są uczestnikami zbawienia

Alleluja

Ujrzelśmy Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy złożyć pokłon Panu.

Mt 2, 1-12

Pokłon Mędrców ze Wschodu

Niedziela Chrztu Pańskiego 10 stycznia

Podczas chrztu Jezusa w Jordanie otworzyło się niebo. Niegdyś prorok Izajasz wołał do Boga, by rozdarł niebiosy i zstąpił. Bóg zdaje się odpowiadać na to wołanie, spełnia tę modlitwę. Otwarcie się nieba jest połączone ze zstąpieniem na Chrystusa Ducha Świętego pod postacią gołębic. Jest to widzialny znak, że modlitwa proroka została wysłuchana i że jego proroctwo wypełniło się.

Iz 42, 1-4.6-7

Chrystus Sługą, w którym Bóg ma upodobanie

Ps 29

Pan ześle pokój swojemu ludowi

Ponad wodami głos Pański, Pan ponad wód bezmiarom! Głos Pana potężny, głos Pana pełen dostojeństwa.

Dz 10, 34-38

Jezus został namaszczone Duchem Świętym

Alleluja

Otworło się niebo i zabrzmiał głos Ojca: To jest Syn mój umiłowany, Jego słuchajcie.

Łk 3, 15-16.21-22

Chrzest Jezusa

niech będzie Tobie razem z Ojcem i Duchem Świętym wieczna chwała.

2. niedziela zwykła 17 stycznia

Obecność Jezusa w Kanie objawia zbawczy plan Boga względem małżeństwa. W tej perspektywie brak winy można interpretować jako brak miłości. Maryja prosi Jezusa o interwencję dla dobra wszystkich małżonków, których jedynie miłość zakorzeniona w Bogu może uchronić od niewierności, niezrozumienia i podziałów. Łaska sakramentów daje małżonkom wielką siłę miłości, która umacnia ich w wierności również w trudnych okolicznościach.

Iz 62, 1–5

Jeruzalem odnajduje swojego Oblubieńca

Pś 96

Pośród narodów głosicie chwałę Pana

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
śpiewaj Panu, ziemio cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię,
każdego dnia głosicie Jego zbawienie.

1 Kor 12, 4–11

Różne dary Ducha Świętego

Alleluja

Bóg wezwał nas przez Ewangelię,
abyśmy dostąpili chwały naszego Pana,
Jezusa Chrystusa.

J 2, 1–12

Pierwszy cud Jezusa w Kanie Galilejskiej

3. niedziela zwykła 24 stycznia

Jezus Chrystus, ukazując oblicze Boga, który jest Miłością, objawia człowiekowi, że miłość jest naczelnym prawem jego istnienia. Tak jak wiele członków łączy się w jedność ludzkiego ciała, tak też my wszyscy łączymy się w jednym Chrystusie dlatego, że zostaliśmy ochrzczeni w jednym Duchu. Za sprawą Ducha Świętego stanowimy z Chrystusem i w Chrystusie podobną jedność jak członki w ludzkim ciecie.

Ne 8, 1–4a.5–6.8–10

Czytanie Prawa Bożego

Pś 19

Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem

Prawo Pańskie jest doskonałe
i pokrzepia duszę,
świadeztwo Pana niezawodne,
uczy prostaczka mądrości.

1 Kor 12, 12–30

Mistyczne Ciało Chrystusa

Alleluja

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł
dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

Łk 1, 1–4; 4, 14–21

Słowa Pisma spełniły się na Chrystusie

Fundacja Dortmundzka

W dniach od 18 do 20 września 2015 r. odbyło się we Wrocławiu seminarium pt. „Pojednanie–Partnerstwo–Przyszłość”, przedstawiciele wrocławskich i dortmundzkich parafii ewangelickich i katolickich.

Fundacja nawiązała współpracę z parafiami Ukrainy, dlatego też zdecydowano o rozszerzeniu nazwy. Obecna nazwa brzmi: Dortmundzko–Wrocławsko–Lwowska Fundacja im. św. Jadwigi. Do Wrocławia przyjeżdżają co roku studenci z Ukrainy na praktyki zawodowe. Są gościnnie przyjmowani również w naszej parafii na czas pobytu we Wrocławiu. Młodzież z Wrocławia może korzystać z praktyk w Dortmundzie (zakwaterowanie w rodzinach), jak również szlifować język niemiecki. Co roku informacje

o praktykach ukazują się w gablotkach i w ogłoszeniach parafialnych.

Od początku powstania Fundacji do dzisiaj wspieram ją charytatywnie swoją pracą. Za całokształt pracy otrzymałam z rąk bp. Andrzeja Siemieniewskiego, prezydenta Fundacji, dyplom uznania Fundacji. Ponadto złoty krzyż zasługi nadał mi prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski.

JANINA DĄBROWSKA, FUNDATOR

PRZY PARAFII PW. NMP KRÓLOWEJ POKOJU

FOT. STR. 20: WWW.FUNDACJA-SWJADWIGI.PL

Stela – symbol tolerancji

„Wszystko, co byście chcieli, żeby wam ludzie uczynili, i wy im czyńcie. Albowiem to jest istota Prawa i Proroków” (Mt 7, 12) – to jeden z czterech cytatów, umieszczony na Steli, która dumnie stanęła na terenie ewangelickiego Centrum Diakonii i Edukacji, jako symbol tolerancji. Cytaty zostały wybrane, zgodnie z przyjętymi zasadami, przez młodzież szkolną i pracowników Centrum.

Bez tolerancji nie ma pokojowego i zgodnego współżycia w wielokulturowych narodach, ponieważ tolerancja dąży do zachowania wolności w różnorodności i w ten sposób umożliwia życie w pokoju. Tolerancja łączy ludzi chcących żyć w zgodzie z tą ideą; stela jest ich symbolem.

„Stela – symbol tolerancji” wpisuje się w ideę „Deklaracji zasad tolerancji” przyjętej w roku 1995 przez kraje członkowskie UNESCO. Deklaracja ta zawiera definicję tolerancji, wskazuje na znaczenie tolerancji dla tworzenia i zachowania pokoju oraz podkreśla wartość i znaczenie kształcenia i wychowania ku tolerancji. Nasze Centrum przyłączyło się do projektu „Sieć tolerancji”, wnosząc swój wkład w krzewienie idei tolerancji budową tego pomnika. Już w 7 krajach znajdują się te konstrukcje – symbole tolerancji. Każda ze szkół/institucji, przed którymi stoją stele, samodzielnie wybiera słowa i teksty, które są zapisane na szkle.

W szkołach i miejscach użyteczności publicznej powstaje sieć steli: sześciometrowe stalowe konstrukcje wypełnione elementami szklanymi stanowią impuls do tolerancyjnego traktowania siebie nawzajem. Stela przyciąga wzrok i skłania ku refleksji. Owa refleksja nie ogranicza się jedynie do własnego punktu widzenia, ponieważ jej umiejscowienie w różnych punktach stwarza możliwość spojrzenia na stelę z innej perspektywy, symbolicznie także z perspektywy drugiego człowieka.

Słowo „tolerować” ma swoje korzenie w łacińskim słowie „tolerare”, które oznacza: „znosić coś cierpliwie”. Granice tego,

co można tolerować, wyznacza system wartości zawarty w „Powszechnej deklaracji praw człowieka” przyjętej przez Zgromadzenie Generalne Narodów Zjednoczonych 10 grudnia 1948 roku. Natomiast dzień przyjęcia „Deklaracji zasad tolerancji” w roku 1995 przez kraje członkowskie UNESCO – 16 listopada – jest obchodzony corocznie jako Międzynarodowy Dzień Tolerancji.

Dnia 17 listopada 2015 roku byliśmy świadkami uroczystego odsłonięcia Steli na terenie Centrum Diakonii i Edukacji we Wrocławiu. Z tej okazji przybyli do nas goście z partnerskiego miasta Wiesbaden w Niemczech oraz grupa z Francji. Swoją obecnością zaszczylił nas pan Bartłomiej Skrzyński, rzecznik ds. osób niepełnosprawnych. Gospodarzami byli: ks. dyr. Robert Sitarek oraz księża biskupi kościoła protestanckiego. W uroczystościach uczestniczyli uczniowie – przedstawiciele wszystkich szkół naszego Centrum, Polsko-Niemieckiej Szkoły Podstawowej oraz podopieczni Domu Pomocy Społecznej „Samarytanin”. Nasi goście wypowiedzieli się na temat prawdziwej tolerancji.

Mamy nadzieję, że to wydarzenie przyczyni się do rozwijania prawdziwej tolerancji wśród nas. Dołączcie do sieci tolerancji!

NAPOLEON WIECZOREK, KL. II LO

(Na podstawie: www.netzwerk-toleranz.de)

Zjazd w Katowicach

Czym jest wolność? Czy jesteśmy prawdziwie niezależni? Te pytania rozważała oblacka młodzież z całej Polski podczas tegorocznego listopadowego zjazdu NINIWY w Katowicach. Oczywiście nie zabrakło tam młodzieży z Wrocławia, która swoją przygodę z Bogiem rozpoczęła w czwartek pod zegarem na dworcu kolejowym.

Mimo męczącej, trzygodzinnej podróży pociągiem, ruszyliśmy na podbój Katowic z uśmiechem na twarzy. Na Koszutce już czekała na nas kolacja, a także mnóstwo przyjaciół, których nie widzieliśmy przez wiele miesięcy. Oczywiście, na koniec dnia wspólnie podziękowaliśmy Bogu za kolejne spotkanie w naszym niniwowym gronie. Następnie udaliśmy się na nocleg do parafian, którzy przyjęli nas z otwartymi ramionami i nieraz częstowali ciepłą herbatą z ciastem.

Mimo burczenia w brzuchu, nowy dzień rozpoczęliśmy rozmową z Bogiem. Był to dzień, w którym wspominaliśmy wszystkich bohaterów, którzy walczyli za naszą wolność. Nie mogliśmy zapomnieć o górnikach z kopalni „Wujek”, którzy w 1981 roku protestowali przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Oddaliśmy cześć poległym pod krzyżem przy kopalni, wspominając ich historię, i odprawiliśmy Eucharystię w kościele poświęconym ich pamięci. Następnie udaliśmy się do Muzeum Śląskiego, które pozwoliło nam bliżej poznać życie górników i ludzi w czasach PRL-u.

Jednak najwięcej wrażeń dostarczyły nam widoki Katowic ze starego szybu kopalnianego. Próbowaliśmy obrócić górnicze koło wyciągowe, jednak jak poinformował nas ochroniarz, jest tak ciężkie, że nie poruszy go nawet Batman.

Wieczorem w drodze na Bogucice, odańczyliśmy na placu obok Spodka naszą ukochaną „belgijkę”. Zmęczeni tańcem i długim marszem dotarliśmy do domu kultury na Bogucicach, gdzie obejrzelśmy spektakl „Moria”, przygotowany dla nas przez grupę aktorów z Lublina.

Po wspólnym apelu znów rozeszliśmy się na nocleg, aby wypocząć przed kolejnym dniem naszej walki o wolność.

W sobotę wysłuchaliśmy konferencji dotyczącej uzależnień – kolejnego punktu naszej wspólnej walki. Następnie znów odwiedziliśmy Bogucice. Uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w Sanktuarium Matki Boskiej Bogucickiej, jednym z najstarszych kościołów w Katowicach. Mimo deszczu i zimna wzięliśmy udział w grze terenowej, która zakończyła się kolejną konferencją w IV LO im. gen. Stanisława Maczka. Po opuszczeniu szkolnych murów rozpoczęliśmy nasze niniwowe tańcowanie. Na koniec dnia wzięliśmy udział w koncercie znanego wrocławskiego księdza-rapera – Jakuba Bartczaka, który napełnił nas wszystkich Bożą radością.

Ostatni dzień. Wspólnie podsumowaliśmy zjazd i podzieliliśmy się naszymi świadectwami. Wkrótce wrócimy wszyscy do naszych domów, ale zostaną z nami niezwykle wspomnienia wspólnie spędzonych dni. Dziś ostatni dzień walki o wolność – wolność duchową. W naszej ostatniej wspólnej Eucharystii podziękowaliśmy Bogu, że pozwolił nam spędzić ten czas jak najlepiej. Nowe doświadczenie wzmocniło nas i napełniło wdzięcznością za wszystko, co otrzymaliśmy. Wkrótce rozjechaliliśmy się w swoje strony, by czekać na kolejne spotkanie.

Dziękujemy wszystkim organizatorom tegorocznego zjazdu, szczególnie Ojcu Tomkowi Gali. Pamiętamy również o tych wszystkich, którzy przyjęli nas do swoich domów, częstowali herbatą i ciastem, i poświęcali czas na wspólne rozmowy.

Dziękujemy również naszemu kochanemu Ojcu Andrzejowi, który opiekuje się naszą wrocławską wspólnotą i pomaga nam w naszej walce o wolność.

ZOFIA NOWAKOWSKA

FOT. ARCHIWUM NINIWY

Bądź z nami we Wrocławiu!

Jeszcze tylko 7 miesięcy zostało do Oblackich Światowych Dni Młodzieży, które w lipcu przyszłego roku odbędą się we Wrocławiu, w naszej parafii na Popowicach!

Jak to się zaczęło?

Z roku na rok coraz więcej młodzieży oblackiej uczestniczyło w ŚDM, co zainspirowało Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej do zorganizowania międzynarodowego spotkania młodych, żyjących charyzmatem oblackim, którego centrum jest św. Eugeniusz. Spotkanie to odbywa się w ramach tzw. Dni Diecezjalnych, które mają na celu przygotowanie młodych na spotkanie z Ojcem Świętym w trakcie ŚDM.

Pierwsze Oblackie Światowe Dni Młodzieży zorganizowano w 2005 r. w Niemczech w Hünfeld, następne odbyły się w Australii, Hiszpanii i Brazylii. Każde ze spotkań jest okazją do tego, aby dzielić się różnymi doświadczeniami z młodymi z całego świata, poznać nowych przyjaciół, inne kultury i przeżywać wiarę jako rodzina oblacka, którą jesteśmy. ŚDM OMI trwają 5 dni przed Światowymi Dniami Młodzieży, w niedalekiej odległości od miasta, w którym będą odbywały się ŚDM.

W 2016 roku Światowe Dni Młodzieży odbędą się w Krakowie, a Oblackie Światowe Dni Młodzieży we Wrocławiu!

Peregrynacja krzyża

Jednym z elementów duchowego przygotowania do tych niezwykłych dni jest pielgrzymka Krzyża Oblackich Światowych Dni Młodzieży po parafiach oblackich w Polsce. Na początku października tego roku o. Andrzej Albiński OMI,

odpowiedzialny za przygotowania do ŚDM OMI 2016, wraz z jednym z kleryków pojechał do Hünfeld (Niemcy), by odebrać oblacki krzyż i przekazać go, pierwszej na liście, parafii w Grotnikach.

W każdej parafii oblackiej krzyż gości dwa tygodnie. Towarzyszy mu oblacki Święty, Beatyfikowany lub Sługa Boży – w każdej miejscowości będzie to ktoś inny. Do Wrocławia krzyż zawita na koniec, w dniach 12–25 czerwca 2016 r., ale organizatorzy już dziś zachęcają do duchowej pielgrzymki z krzyżem.

Dołącz do nas

W naszej parafii już teraz odbywają się spotkania związane z organizacją Oblackich Światowych Dni Młodzieży. Każdy, kto chciałby włączyć się w to wspaniałe wydarzenie, może przyjść w piątki na godzinę 19.00 do salki nr 6. Spotkania prowadzi o. Andrzej Albiński OMI i on udzieli wszelkich dodatkowych informacji.

Oblackie Światowe Dni Młodzieży to wielkie przedsięwzięcie, które czeka na uczestników, wolontariuszy i wszystkich ludzi dobrej woli, którzy zechcą je organizacyjnie wesprzeć, ale to przede wszystkim wielkie święto wiary i wydalenie ewangelizacyjne, które potrzebuje naszej modlitwy! Pamiętajmy w modlitwie o wszystkich przygotowujących ŚDM oraz o młodych z całego świata.

OPRAC. ALEKSANDRA WOLSKA

4. niedziela zwykła 31 stycznia

Miłość jest wymagająca. Wymaga od nas wysiłku, pracy nad sobą. I dlatego natrafia w człowieku na opór. A ten opór powiększa się wówczas, gdy od zewnątrz działają programy zaprawione piołunem nienawiści i destrukcji. Świętość człowieka na ziemi opiera się na miłości. W niej bowiem rozpoczyna się już na ziemi to, co ma wypełnić całą wieczność człowieka oraz uczynić ją szczęśliwą i błogosławioną. Przygotowujemy się do wieczności przez miłość.

Jr 1, 4–5.17–19
Powołanie proroka

Ps 71
Będę wysławiał pomoc Twoją, Panie
W Tobie, Panie, ucieczka moja,
niech wstydu nie zaznam na wieki.
Wyzwól mnie i ratuj w Twej sprawiedliwości,
nakłoń ku mnie ucho i ześlij ocalenie.

1 Kor 12, 31 – 13, 13
Hymn o miłości

Alleluja
Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

Łk 4, 21–30
Jezus odrzucony w Nazarecie

Święto Ofiarowania Pańskiego 2 lutego

Wspominamy czterdziesty dzień po narodzinach Jezusa, kiedy został On ofiarowany w świątyni. Matce Bożej przybyłej z Dzieciątkiem wyszedł naprzeciw starzec Symeon, który wypowiedział prorocze słowa o Jego Męce. Chrystus jest światłem ludzkiego życia. Jest światłem, bo rozprasza jego mroki, rozjaśnia jego tajemnice, nadaje życiu sens, przekonuje człowieka o jego wielkiej godności. Żyjemy w Chrystusie światłem Ofiarowania.

MI 3, 1–4
Przybędzie do swej świątyni Pan,
którego oczekujecie

Ps 24
Pan, Bóg Zastępów,
On jest Królem chwały
Bramy, podnieście swe szczyty,
unieście się odwieczne podwoje,
aby mógł wkroczyć Król chwały.
Kto jest tym Królem chwały?
Pan Zastępów: On jest Królem chwały.

Hbr 2, 14–18
Chrystus upodobił się do braci

Alleluja
Światło na oświecenie pogan
i chwała ludu Twego, Izraela.

Łk 2, 32
Ofiarowanie Jezusa w świątyni

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte w niedziele i uroczystości w kościele NMP Królowej Pokoju (duży kościół): 7.00, 8.30, 10.00, 11.30 (z udziałem dzieci), 13.00, 18.00, 21.00 (akademicka).

Msze Święte w niektóre święta zniesione: 6.30 (św. Jerzy), 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30 (pozostałe w dużym kościele).

Msze Święte w dni powszednie w kościele św. Jerzego (mały kościół): 6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze pogrzebowe.

SPOWIEDŹ

Okazja do sakramentu pojednania w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00 w kościele św. Jerzego. Także na początku każdej Mszy Świętej w niedziele i święta oraz w dni powszednie o 9.00 i 18.00. Popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o 6.30 i 9.00 w kościele św. Jerzego. Spowiadać się można także w indywidualnie umówionym terminie.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy Świętej o godz. 13.00 w kościele św. Jerzego.

Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (sala nr 10).

Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest tu zasadniczym motywem.

BIERZMOWANIE

Sakramentu bierzmowania udziela się w II klasie szkoły średniej. Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚW.

Do I Komunii św. dzieci przystępują w III klasie szkoły podstawowej. Są 2 grupy: rodzinna i tradycyjna.

Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania.

Spotkania odbywają się raz w miesiącu: poświęcenie dewocjonaliów (X, XII, II, IV) na Mszy Świętej o 11.30 w dużym kościele.

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.

Nauki przedślubne: od września do czerwca wg ustalonego grafiku (z przerwą w lipcu i sierpniu) w poniedziałek o godz. 19.00; poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

Rzymskokatolicka parafia NMP Królowej Pokoju
ul. Ojców Oblatów 1
54-239 Wrocław

tel. 071 793 67 71 w. 46 (biuro parafialne)

fax: 071 793 67 71 w. 30

e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl

NAMASZCZENIE CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie.

Przypominamy, że nie jest to sakrament umierających, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii Świętej w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej. Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw trzeba załatwić formalności w Urzędzie Stanu Cywilnego i pogrzeb. Do biura parafialnego przychodzimy o dowolnej porze z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy Świętej (najczęściej proponujemy godz. 8.30 lub 9.30) i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

W dniu pogrzebu zabieramy kapłana na cmentarz, gdzie odprawiane są ceremonie pogrzebowe.

NABOŻEŃSTWA

Nabożeństwo powołaniowe w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą Świętą w kościele św. Jerzego.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w pierwszą sobotę miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w kościele NMP Królowej Pokoju.

Nabożeństwo do Matki Bożej Fatimskiej 13. dnia miesiąca po wieczornej Mszy Świętej w dużym kościele.

Nowenna do św. Antoniego w każdy wtorek na Mszy Świętej o godzinie 9.00

Nabożeństwa różańcowe w październiku: dla dzieci o godz. 16.30 (mały kościół), dla dorosłych po wieczornej Mszy Świętej (duży kościół).

Wypominki z różańcem za zmarłych od 1 listopada, jak długo przynoszone są kartki wypominkowe (zazwyczaj do 16 listopada).

Koronka do Miłosierdzia Bożego w poniedziałki po wieczornej Mszy Świętej oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Wielki Post: Droga Krzyżowa – piątek: dla dzieci o godz. 16.30, dla dorosłych o godz. 17.30; Gorzkie Żale – niedziela o godz. 17.00.

ROZNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu św. obchodzimy w naszej parafii w drugą niedzielę miesiąca. Msza Święta i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00.

Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza Święta z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej.

Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

WAŻNE INFORMACJE

Biuro parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30

Parafialny Zespół Caritas: czwartek od godz. 17.00 do 18.00

Księgarnia: pn–pt od 13.00 do 18.00, niedziela od 9.30 do 13.00

Konto parafii: Bank PEKAO S.A. I Oddział Wrocław
Nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601
Tytuł wpłaty: darowizna na cele kultu religijnego

OGŁOSZENIA DROBNE

PSYCHOLOG-PSYCHOTERAPEUTA

konsultacje, terapia indywidualna dla osób dorosłych, badania psychologiczne przy pomocy testów. Strona internetowa: www.psychoterapeuta-wroclaw.eu
Tel. 691 507 676

MACIERZ ZIEMI CIESZYŃSKIEJ zaprasza osoby zainteresowane historią i kulturą Ziemi Cieszyńskiej. Informacje:
Tel. 71 555 7563, 71 792 2618

FHU „NASZE PODŁOGI” – sprzedaż desek, parkietów, paneli, listew; montaż, cyklowanie; ul. Popowicka 28, pn.-pt. w godz. od 8.30 do 16.30, soboty od 9.00 do 13.00. www.naszepodlogi.pl
Tel. 725 615 008

MARTER – instalacje elektryczne, hydrauliczne, remonty kompleksowe, terakota, glazura.
Tel. 607 633 217

ZŁOTA RĄCZKA – naprawa zamków, baterii, wymiana WC, wanien, kabin; malowanie, tapetowanie, gładzie, glazura; stolarskie naprawy i zabudowy.
Tel. 531 328 647

OKOLICZNOŚCIOWE DEKORACJE kwiatowe z okazji chrztu, komunii, ślubu, wesela. Dekorujemy kościoły, sale, samochody.
Tel. 692 055 864

SPRZĄTANIE I MYCIE OKIEN
Tel. 883 786 373

SPRZĄTANIE mieszkań, mycie okien.
Tel. 697 019 509

PRANIE DYWANÓW, wykładzin, mebli tapicerowanych, mycie okien. Elastyczne godziny.
Tel. 732 826 199

SPRZĄTANIE, MYCIE OKIEN
Tel. 697 019 509

KOMPLEKSOWE sprzątanie i mycie okien.
Tel. 729 676 162

SPRZĄTANIE i mycie okien.
Tel. 889 938 736 (p. Oksana)

JĘZYK ANGIELSKI niedrogo. Przygotowanie do egzaminów gimnazjalnych.
Tel. 663 017 429

NAUCZYCIELKA CHEMII udziela korepetycji indywidualnie lub w grupie 2-4 osób. Przygotowanie do egzaminów gimnazjalnych i maturalnych.
Tel. 515 700 694

KOREPETYCJE Z CHEMII dla uczniów na poziomie gimnazjalnym i licealnym.
Tel. 793 068 657 po godz. 15.00

JĘZYK NIEMIECKI – KOREPETYCJE w zakresie szkoły podstawowej, gimnazjum i średniej.
Tel. 501 657 015

POLKA ZE LWOWA, Oksana, poszukuje taniego pokoju – ewentualnie za sprzątanie lub opiekę nad starszą osobą. Referencje.
Tel. 731 436 098

BARDZO PILNE!

Poszukuję mieszkania do wynajęcia – na Popowicach lub w okolicy.
Tel. 692 055 864

USŁUGI KRAWIECKIE

Przeróbki, wszywanie zamków, skracanie, zwięzanie, inne

poniedziałek-wtorek-czwartek
 od godz. 9.00 do 17.00

środa-piątek
 od godz. 7.00 do 15.00

Tel. 791 652 094

Pod dużym kościołem koło głównego wejścia od ul. Rysiej

ZAPRASZAMY!

**M A T E M A T Y K A
SKUTECZNE KOREPETYCJE****ZAKRES LEKCJI:**

- szkoła podstawowa
- gimnazjum
- szkoła średnia (liceum, technikum)
- przygotowanie do matury: podstawowej i rozszerzonej

Mam wieloletnie doświadczenie pedagogiczne z uczniem na każdym poziomie wiedzy.

Przygotuję do egzaminów, klasówek, konkursów, ułatwiam nadrobić zaległości, pomagam w pracach domowych.

KOREPETYCJE U UCZNIA W DOMU
TEL. 668-967-527

**POGOTOWIE
KOMPUTEROWE**

- **NAPRAWY** komputerów i laptopów
- **ODZYSKIWANIE** utraconych danych
- **SPRZEDAŻ KOMPUTERÓW** nowych i używanych z gwarancją

TEL. 888 404 202

**USŁUGI FOTOGRAFICZNE
MAM-FOTO.PL**

- sesje ślubne
- uroczystości rodzinne
- sesje dziecięce

TEL. 603 493 586

USŁUGI FOTOGRAFICZNE

Uroczystości rodzinne, imprezy okolicznościowe i firmowe. Rzetelne wykonanie, warunki można negocjować.

TOMASZ LEWANDOWSKI
TEL. 668 398 903

**BIURO TURYSTYCZNO-PIELGRZYMKOWE
ALFA-TUR ZAPRASZA:****MEDUGORJE – sylwester**

28.12–03.01.2016 – 599 zł + 99 euro

FATIMA–SANTIAGO DE COMPOSTELA – samolotem; przejdzie przez Drzwi Święte w Roku Miłosierdzia

08–13.02.2016 – 2999 zł

WŁOCHY po raz drugi:

AGNONE–PIZA–POMPEJE–SIENA–

SERRACAPRIOLA–MENTORELLA–SAN GIMIGNANO

31.03–10.04.2016 – 690 zł + 330 euro

NIEDZIELA PALMOWA w Rzymie

17–22.03.2016 – 950 zł

WILNO–TROKI–SOKÓŁKA–PŁOCK

12–16.05.2016 – 750 zł

MEDUGORJE – rocznica objawień

20.06–29.06.2016 – 599 zł + 179 euro

ZIEMIA ŚWIĘTA

z wypoczynkiem nad Morzem Martwym

23.04–03.05.2016 – 1950 zł + 630 USD

ZIEMIA ŚWIĘTA

04.02–12.02.2016 – 1950 zł + 450 USD

CYPR – śladami wczesnego chrześcijaństwa

02–09.02.2016 – 3290 zł

MEKSYK – śladami sanktuariów i cudów przyrody

12–26.02.2016 – 4900 zł + 1650 USD

IRLANDIA – śladami św. Patryka

01.05–06.05.2016 – 2990 zł

GRECJA – śladami św. Pawła

21–30.05.2016 – 2890 zł

SANTIAGO de COMPOSTELA

Pieszko i autokarem do św. Jakuba,

potwierdzone certyfikatem pielgrzyma

15–31.07.2016 – 999 zł + 650 euro

FATIMA–ARS–AVIGNON–BARCELONA–

SARAGOSSA–TOLEDO–LOURDES–

CARCASSONNE–LA SALETTE

12–26.08.2016 – 999 zł + 650 euro

Wrocław, ul. Horbaczewskiego 29b

Tel./fax 71 352 2319

Tel. kom. 601 788 190

www.alfa-tur.pl; info@alfa-tur.pl

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju, 54–239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1

E-MAIL: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

OPIEKUN: o. Jerzy Ditrich OMI

ZESPÓŁ: Weronika Gidzil, Ewa Kania, Barbara Masłyka, Bożena Sobota, Aleksandra Wolska, Dawid Wolski

FOTOGRAF: Damian Szpalerski, Piotr Janicki
REKLAMY: krolowa@archidiecezja.wroc.pl

NAKŁAD: 2 000 egz. ■ **Cena:** gratis ■

Zastrzegamy sobie prawo do skrótów i opracowań redakcyjnych. Nie odpowiadamy za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

Drogie Dzieci!

Już niedługo święta Bożego Narodzenia, razem z całym Kościołem trwamy w oczekiwaniu na Zbawiciela świata. Pamiętajmy o tych, dla których Adwent nadal trwa – o ludziach, którzy jeszcze nie znają Dobrej Nowiny! A zatem – nie wystarczy dobra mina, pokaż swoją wiarę w czynach! Jak się nie chcesz wykoleić – słuchaj Słowa każdej niedzieli!

Drodzy mali misjonarze! Zapraszam Was do kolejnej podróży misyjnej. Tym

razem odwiedzimy Argentynę – kraj, z którego pochodzi papież Franciszek i w którym też pracują Ojcowie Oblaci.

Pamiętajcie, żeby pomodlić się za wszystkich, którzy wyjechali do dalekich krajów, aby opowiedzieć ludziom o Jezusie i wspierać najbardziej potrzebujących. „Paż Królowej” w dłoń i – witaj przygodo!

WERONIKA

ARGENTYNA

Bezpośrednia odległość pomiędzy Argentyną a Wrocławiem wynosi 12 673 km.

Stolica Argentyny – Buenos Aires – nazywana jest często Paryżem Ameryki Łacińskiej. Nic dziwnego – założenia urbanistyczne i architektura nawiązują do wyglądu dziewiętnastowiecznego Paryża.

Argentyna to kraj niezwykle zróżnicowany. Miasta przypominają urodę architektury i poziomem kulturalnym europejskie stolicy, a na prowincji spotkać można żyjących zgodnie z tradycją przodków Indian. Na północy panuje klimat tropikalny, na południu zaś znajduje się smagana arktycznymi wichrami Patagonia. Wielkim atutem tego kraju są też jego mieszkańcy – serdeczni, wylewni, pomocni i gościnni.

Jest tutaj niezwykle widowiskowy, najpiękniejszy na świecie wodospad Iquazu, wysokogórski park Aconcagua, polodowcowe jezioro Nahuel Huapi, Półwysep Valdes z bardzo ciekawą przyrodą i atrakcyjnymi plażami, ogromy park narodowy Los Alerces, park narodowy Los Glaciares z fantastycznymi tworami skalnymi i polodowcowymi oraz nadmorski park narodowy Ziemi Ognistej – Tierra del Fuego.

FOT. STR. 26-27: ARCHIWUM REDAKCJI

KUCHNIA MAŁEGO MISJONARZA

Alfajores – kukurydziane kruche ciasteczka

Alfajores to kruche ciasteczka maślane, pieczone z dodatkiem mąki kukurydzianej. Tradycyjnie przekłada się je dulce de leche, czyli masą kajmakową (krówkową). Pochodzą najprawdopodobniej z Hiszpanii, ale bardziej znane są w Ameryce Łacińskiej, szczególnie w Argentynie, gdzie uchodzą za narodowy specjał.

Składniki

- ♦ 3/4 szklanki mąki kukurydzianej
- ♦ 1 szklanka mąki pszennej
- ♦ 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- ♦ 1/3 szklanki cukru pudru

- ♦ 100 g masła
- ♦ 2 łyżeczki ekstraktu waniliowego
- ♦ 2 żółtka
- ♦ masa krówkowa (ok. 1/3 puszki)

Sposób przygotowania

Wymieszaj ręcznie lub w malakserze obie mąki, proszek do pieczenia, masło i cukier. Dodaj wanilię oraz żółtka. Szybko zagnieć gładkie ciasto. Rozwałkuj ciasto porcjami na placki grubości ok. 2 mm. Wykrawaj okrągłe alfajores. Piecz w 180°C przez ok. 7 minut.

Uważaj, żeby ciasteczka zbyt mocno się nie zarumieniły, powinny pozostać jasne. Po przestudzeniu przełóż ciastka masą krówkową.

MODLITWA

Kciuk jest najbliżej naszego serca. Modlimy się za tych, którzy są nam najbliżsi. Modlitwa za naszych bliskich jest „słodkim obowiązkiem”.

Palec wskazujący – modlimy się za tych, którzy nas uczą, wychowują i leczą. Oni potrzebują wsparcia i mądrości, aby prowadzić innych we właściwym kierunku.

Palec środkowy jest najwyższy i przypomina nam o rządzących, przywódcach, przełożonych; tych, którzy mają władzę. Oni potrzebują Bożego kierownictwa.

Palec serdeczny jest najsłabszy, więc modlimy się za chorych i obciążonych problemami. Palec ten zachęca nas także do modlitwy za małżonków, bo nosimy na nim obrączkę.

Palec mały, najmniejszy ze wszystkich, przypomina, by modlić się za siebie samego.

SCHOLA

ZAPRASZAMY DZIECI

Schola parafialna i rytmika

- dla dzieci w wieku od 4 lat
- schola: spotkania w soboty i w niedziele
- rytmika: spotkania w soboty dwa razy w miesiącu
- zajęcia są bezpłatne

Kontakt z prowadzącym

Marek Stroński
email: msmuzyk@wp.pl

Szczegóły na stronie parafii
www.krolowapokoju.oblaci.pl
zakładka: Ogłoszenia/Informator

KONKURS

DWA BARANKI

Kiedy Dzieciątko bardzo już zziębło,
przyszły do szopki baranki dwa.
Jeden miał białe jak śnieg futerko,
a drugi czarne zupełnie miał.
Martwił się czarny, bo nie bez winy
utracił swoją biel.
Ale powtarzał: Jezu jedyny,
ja Cię naprawdę kochać chcę.
Przy tym miał taką skruszoną minę,
że zaufała Maryja mu.
I dla pewności główkę Dzieciątka
złożyła właśnie na nim do snu.
Ale ten biały nie był zazdrosny,
przecież mógł blisko Dzieciątka trwać
i ciepłem swej wiernej miłości
choć Mu stópki zziębnięte grzać.
Więc choćby czarna była twa dusza,
nigdy ufności nie trać, o nie.
Maryja także Główkę Dzieciątka
na twoim sercu położyć chce.

• • • •

Przeczytaj wiersz „Dwa baranki” i narysuj do niego ilustrację. Format i technika – dowolna. Ocenimy pomysł, poziom trudności i estetykę wykonania. Pracę przynieś do zakrystii, podpisaną (imię, nazwisko, szkoła i klasa), do 17.01.2016 r. Ogłoszenie wyników i wręczenie nagród po Mszy św. dla dzieci w niedzielę 24.01.2016 r.

Krucjata Modlitwy w Obronie Poczętych Dzieci

Inicjatorami i organizatorami w 1980 roku Krucjaty Modlitwy w Obronie Poczętych Dzieci są katolicy świeccy współpracujący z Instytutem Rodziny przy Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (kierowanym przez dr Wandę Półtawską) oraz Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie.

Systematyczną modlitwę w intencji obrony życia w ramach Krucjaty rozpoczęto 12 października 1980 r. Zobowiązanie do intensywniej modlitwy (codzienne uczestnictwo we Mszy św. z przyjęciem Komunii św. przez okres trzech miesięcy) podjęło około tysiąca osób z całej Polski. Modlitwę w intencji obrony życia, w intencji realizacji celów Krucjaty podjęło wówczas także ok. 2000 osób, tzw. członków wspomagających. Są to osoby które z powodu choroby lub podeszłego wieku nie mogły uczestniczyć codziennie we Mszy św. a ofiarowały swe cierpienie w intencji obrony życia.

Od 35 lat Krucjata modli się w następujących intencjach: przebłagalnej (za grzechy przeciw życiu człowieka popełnione w naszej Ojczyźnie), dziękczynnej (za wielkie dobro, jakiego doświadczyliśmy, a w szczególności za uratowane dzieci, ocalone sumienia matek i ojców oraz pracowników służby zdrowia; za wprowadzenie ustawodawstwa chronią-

cego życie nienarodzonych), błagalnej (o dalszy wzrost szacunku wobec życia człowieka nienarodzonego, chorego, w podeszłym wieku oraz o wprowadzenie do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawnej ochrony życia każdego człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci).

Uczestnik Krucjaty zobowiązuje się na jeden rok:

- ♦codziennie odmawiać wybraną przez siebie modlitwę w powyższych intencjach, np. Litanię do Matki Bożej, dziesiątek Różańca Świętego;
- ♦uczestniczyć, raz w miesiącu, w dzień powszedni we Mszy św. z przyjęciem Komunii św. Osoby chore i w podeszłym wieku, które nie mogą uczestniczyć we Mszy św., proszone są o ofiarowanie cierpienia w intencji obrony życia;
- ♦pościć w intencji obrony życia w środy.

Organizatorzy Krucjaty przesyłają zgłoszonym uczestnikom szczegółowe intencje modlitwy co miesiąc. Prosimy

o nadesłanie swojego zgłoszenia udziału w Krucjacie:

♦e-mailem: modlitwa@krucjata.org

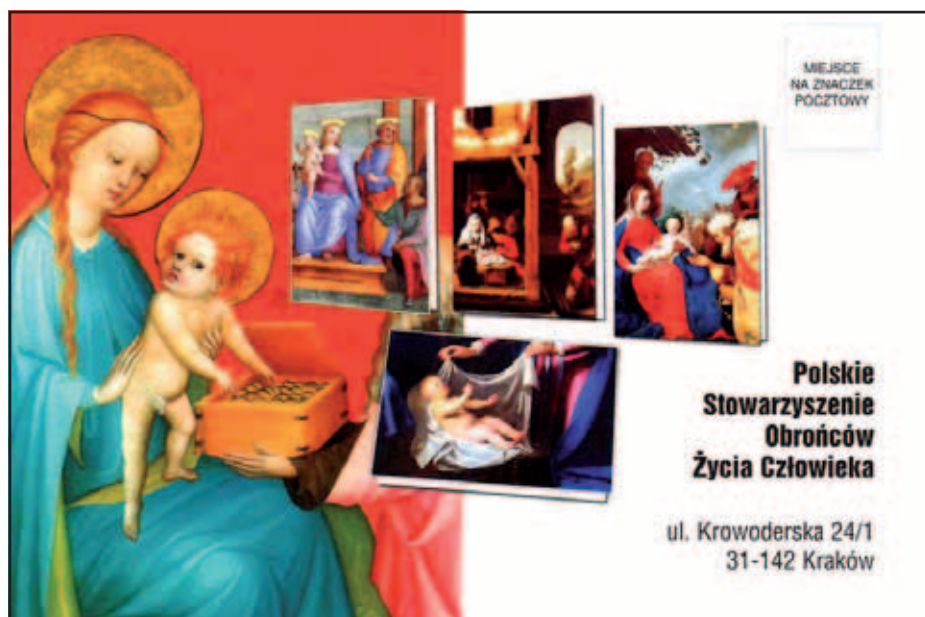
♦pocztą na adres:

**Krucjata Modlitwy
w Obronie Poczętych Dzieci,
ul. Krowoderska 24/6, 31-142 Kraków.**

♦telefonicznie: tel. (12) 633 09 73
(od pn. do pt., w godz. 9.00-15.00).

Do Krucjaty Modlitwy można się włączyć w dowolnym czasie. Serdecznie zachęcamy do podjęcia systematycznej modlitwy w intencji obrony życia dzieci poczętych.

WWW.PRO-LIFE.PL

Kartki na Boże Narodzenie

Polskie Stowarzyszenie Obrońców Człowieka prosi o zamawianie kartek świątecznych – cegiełek na ratowanie życia dzieci nienarodzonych oraz pomoc samotnym matkom i dzieciom z ubogich rodzin. Koszt kompletu pięciu kartek z kopertami wynosi 17 zł. Płaci się przy odbiorze przesyłki, nie należy wysyłać pieniędzy z góry.

Zamówienie można złożyć:

- ♦telefonicznie
w godz. 8.00 – 18.00
pod numerem (12) 633 12 46
- ♦e-mailem: kartki@pro-life.pl
- ♦piszac na adres podany obok.

II Noc Świętych – 31 października

FOT. MONIKA PALUCH

Poświęcenie kaplicy bł. ks. Jerzego Popiełuszki – 22 listopada

FOT. PIOTR JANICKI

Nowi ministranci – 22 listopada

FOT. ALEKSANDRA I DAWID WOLSCY

20 lat Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej – 29 listopada

FOT. PIOTR JANICKI, DAMIAN SZPALERSKI

PLAN KOŁĘDY 2016

2.01.2016 r.	sobota	– Kwiska, Bystrzycka, Gądowska, Brynicka
3.01.2016 r.	niedziela	– Stobrowska, Kłodnicka, Małopanewska, Legnicka 45–70
4.01.2016 r.	poniedziałek	– Legnicka 74–140
5.01.2016 r.	wtorek	– Legnicka 142–162, Wejherowska 3–35
6.01.2016 r.	środa	– Wejherowska 37–77
7.01.2016 r.	czwartek	– Bobrza 2–30
8.01.2016 r.	piątek	– Bobrza 32–44, Białowieska 4–30, 20a–30a (parzyste)
9.01.2016 r.	sobota	– Białowieska 5–43 (nieparzyste), Białowieska 32–36 (parzyste)
10.01.2016 r.	niedziela	– Białowieska 38–82
11.01.2016 r.	poniedziałek	– Jelenia 4–14, Niedźwiedzia 5–23
12.01.2016 r.	wtorek	– Jelenia 16–28, Niedźwiedzia 24–44 (parzyste i nieparzyste)
13.01.2016 r.	środa	– Jelenia 30–56, Niedźwiedzia 45–61
14.01.2016 r.	czwartek	– Żubrza, Rysia, Popowicka 10–38
15.01.2016 r.	piątek	– Popowicka 40–74
16.01.2016 r.	sobota	– Popowicka 76–126, Port, PKP
17.01.2016 r.	niedziela	– Popowicka 128–158
18.01.2016 r.	poniedziałek	– kolęda dodatkowa

**Rozpoczęcie kolędy w dni powszednie o godz. 16.00,
a w niedziele i święta o 15.00.**